

ADO DEN HAAG

POST

ADO DEN HAAG POST MAGAZINE SEPTEMBER 2020

STUDIEBEGELEIDING:

'VOETBAL MAG,
SCHOOL MOET'

**JOSH WAGENAAR
EN DE VOLENDAMMER
POTTEN**

INTERVIEW
HENK HOUWAART

NIETS IS MEER NORMAAL, MAAR NIET ALLEEN DOOR CORONA

Wij raken - of zijn dat al een tijdje - allemaal een beetje van slag. Niets is meer normaal. Ja, door corona, is dan het antwoord. Meestal waar en nu het aantal besmettingen weer is gestegen, lopen wij de kans dat de verruiming straks teniet worden gedaan en zitten wij weer in een inmiddels ouderwets te noemen lockdown. En dat is niet wat wij willen.

Maar ja, dan moeten wij ons wel aan de voorgeschreven regels houden. In het stadion, op De Aftrap. Hoe begrijpelijk ook, dat lukt meestal door spontaniteit (lang) niet altijd. Ook is het niet leuk daar op door scherp observerende mensen te worden geattendeerd. Die observators kunnen overigens beter clubmensen zijn dan officiële handhavers als BOA's en politie. Dan loop je kans op boetes of sluiting van stadion of complex.

Iets anders wat ik niet normaal meer vind, is de mate van in- en uitvliegende spelers.

Natuurlijk, na zo'n sportief beroerd seizoen, waarbij je in ieder geval dankzij corona in de Eredivisie bent gebleven (ook dat was gevoelsmatig niet normaal meer!) wil een technische staf veranderen om een échec te voorkomen. Dat betekent hier en daar afscheid van aanwezige krachten en verwelcoming van nieuwe gretige talentvolle jongeren. Maar ja, de mate waarin het gebeurt doet mij wel een beetje duizelen. Zo veel vertrekkers, zo veel nieuwelingen. Het zijn er zo veel, dat degenen die het vroegst zijn aangetrokken al de kans ontlopen op een basisplaats, waarvoor zij toch waarschijnlijk zijn gekomen. En dan moet er ook nog een team ontstaan waarvoor een gewenningsproces nodig is.

De eerste twee competitieronden tegen toch bepaald geen wonderploegen resulteerden in nederlagen. Het spel kwam niet hoopgevend over. Tegen FC Groningen was het toch ietsje beter dan tegen Heracles heette het. En weet wel, het zijn allemaal jonge gastjes, van wie de meesten niet eerder in de Eredivisie speelden. Ineens hebben wij geen spits, iemand die scoort. Maar jemig, hoe vaak speelden wij niet naar dezelfde kleur? Dan kan die bal toch niet bij de spits komen? Laat staan, dat er gescoord kan worden! Michiel Kramer, die niet meer scoort, vind ik niet normaal. Michiel Kramer aanvoerder, is ook al een afwijking van het gangbare patroon. En toch hoop ik natuurlijk, dat ADO Den Haag de pannen van het dak gaat spelen, scoort en wint. Voor mij part niet normaal meer. En wij? Niet juichen, niet zingen, niet normaal meer. Om toch weer terug te keren bij het intensieve spelersverkeer: ik ben blij als het 5 oktober is. Dan sluit de transferperiode. Onlangs kreeg ik op mijn verjaardag een cadeau: een vogelhuisje in de geelgroene clubkleuren. Nieuw attriboot in de fan shop? Ik zou het niet weten. Ik zie het wel als een actueel symbool van onze in- en uitvliegende spelers...

Frans Leermakers

Colofon

ADO Den Haag Post is een uitgave van HFC ADO Den Haag
September 2020

Adres:

Haags Kwartier 55
2491 BM Den Haag

Redactie:

Jan-Hermen de Bruijn
Roeland Gelink
Roger Huygen
Marc Klaui
Jan Klijn
Frans Leermakers
Herman Lubsen
Ron Triep

Columnist:

Martin Jol
(Uit Het Têgnisch Hâgt Gegrepen)

Vaste medewerker:

Raymond Arkesteyn
(De Fotoschilder)

Grafische vormgeving:

Annemarie Haug
(Studio Blanco Haug)

Foto's en illustraties:

ADO Den Haag
Marc Klaui
Frans Leermakers

Uit archieven van:

Willem Bitter
Jan-Hermen de Bruijn
Frans Leermakers

3 juni 1968: Henk Houwaart er vandoor met de zojuist gewonnen KNVB-beker.

HENK HOUWAART: HALVE EEUW BELGIË, MAAR HAAGSE TONGVAL GAAT NOOIT VERLOREN

HAAGS PRATEN IS HENK HOUWAART NA VIJFTIG JAAR BELGIË **NIET VERLEERD**. ZELFS VLAAMSE UITDRUKKINGEN KUNNEN REKENEN OP EEN VERBALE HAAGSE VERSIE. HEM DAAROP ATTENDEREND VOLGT EEN ONOPHOUDELIJKE EN **HARTELIJKE SPRAAKWATERVAL**.

‘Wat wil je. Ben in Den Haag geboren en getogen. Op één broer na leven mijn broers en zussen nog, variërend in de leeftijd van 91 tot 73 jaar. Zelf ben ik 75. Ja, gezond en wel. Alleen, met trainingen geven ben ik anderhalf jaar geleden gestopt. De Houwaartjes een sterk geslacht? Ja, onze generatie wel, maar mijn moeder werd maar 55 en mijn vader 61. ‘Hun overlijden had een grote impact op mij, hoor.’

‘Emotioneel gezien vind ik het wel jammer en vervelend, dat ik nu minder in Den Haag kom om mijn broers en zussen op te zoeken. Door die corona. En natuurlijk, ook mijn oude makkers van ADO ontmoet ik nu niet.

Heb overigens wel geregeld contact hoor. Met Lex (Schoenmaker, red.), met René Pas. Door ADO is alles groot geworden voor mij. Die club zit elke dag wel in mijn gedachten’.

‘Op mijn tiende moest ik bij ADO een test afleggen. Ik werd aangenomen, speelde mijn wedstrijdjes. Maar ja, ADO was zo’n grote club, had zoveel voetballertjes, dat ik maar om de veertien dagen speelde. Mijn vader, toen penningmeester van Oranjeplein, zei: ‘Henk, jij gaat lekker voor Oranjeplein spelen. Op mijn vijftiende stond ik al in het eerste van die club. Op mijn zeventiende nodigde ADO mij weer uit voor een testwedstrijd tegen Archipel. Wij wonnen met 9-1, ik scoorde achtmaal en ‘moest’

direct tekenen. En zo kwam ik als broekie terecht tussen grote voetballers als Carol Schuurman, Guus Haak en Lex Rijnvis en noem maar op’.

En je was het oogappeltje van Ernst Happel! ‘Dat moet ik wel toegeven ja. Hoe dat komt? Ik werkte keihard, op de training, tijdens de wedstrijden. In die tijd overleed mijn pa. Ik werd door Happel gevraagd bij hem thuis te komen en praatte hij mij moed in. Zo heeft hij mij – in die emotioneel moeilijke periode – opgepakt. Trouwens, in die periode heb ik ook een tijdje bij de familie van Lex Schoenmaker in de Joubertstraat geslapen. Ik woonde toen in de Paul Krugerlaan, vlakbij dus. Maar toch, het deed mij veel, dat ik zo werd opgevangen.’

Het moment, waarop de band met Johan Cruyff ontstond.

‘Ik draaide héérlijk bij ADO, in die midden jaren zestig. Met spelers als Lex, René Pas, Aad Mansveld, Theo van der Burch, Piet de Zoete. Allemaal Haagse jongens! Maar ook met die niet uit Den Haag kwamen als Harry Heijnen, Lambert Maassen en noem maar op. Ja, wij wonnen de beker, wonnen die finale (in 1968, red.) in het Zuiderpark tegen Ajax. Een week eerder hadden wij in Amsterdam voor de competitie nipt verloren met 2-1. Ja, ik weet het: ADO had baat bij die nederlaag, omdat wij daardoor al waren verzekerd van Europees bekervoetbal.’

ADO feliciteerde Ajax in de kleedkamer. Opvallend wat te zien was: je had een nauwe band met Johan Cruyff. ‘Ja, dat klopt. Een klein jaar eerder had ik uitgebreid contact met hem, toen hij de sigarenzaak opende van Wim Doorschodt jr. Bovendien was een andere Ajacied, Wim Suurbier, al langer een goede maat van me. Nou, zo werden die banden steeds nauwer. Het is inderdaad zo, wij konden goed met elkaar overweg. En dat werd dan weer verder verstevigd, toen wij elkaar weer tegen-

Henk Houwaart benut een strafschop tegen Sparta's doelman Pim Doesburg.

kwamen bij het Nederlands elftal, waar ik drie keer reserve zat en eenmaal mocht meedoen’.
 Amerika, 1967? ‘Jaja, de mooiste reis van mijn leven. Met ADO spelen in alle grote Amerikaanse steden tegen bekende Europese en Zuid-Amerikaanse clubs. Ik verkeerde in grote vorm toen. Werd met negen doelpunten topscorer van dat toernooi daar. Samen met Roberto Boninsegna, die toen voor Cagliari speelde. Ja, ik beleefde het werkelijk als een droom. Niet alleen voetballen, maar die grote steden bezoeken als New York, Houston, Dallas en San Francisco, dat de thuishaven van ADO was. ADO van toen, onder Happel. Zo mooi, niet uit te leggen, man.’

In Amerika tegen Sunderland.

Het Nederlands militair elftal? ‘Ach ja, dat bestaat volgens mij helemaal niet meer, niet? Ja, toen had je nog de dienstplicht. Ik zat bij de luchtmacht. Op kantoor in

Den Haag. Moest ik de vliegreuven bijhouden van al die militaire vluchten. Maar, ik kreeg van mijn commandant alle gelegenheid om overdag bij ADO te trainen. Kon ik daar dus mijn vliegreuven maken, haha. En ik maakte als speler van het Nederlands militaire elftal prachtige ervaringen mee. Wij gingen naar Madeira om tegen Portugal te spelen, naar Corsica tegen de Fransen, naar Turkije en Griekenland. Wij hadden echt een wereldelftal met Willy van der Kuijlen, Jan Mulder, Barry Hulshoff, Wim Suurbier, Aty Graaumans, noem maar op. En Jan Zwartkruis als trainer, later assistent van Happel bij Oranje op het WK 1978 in Argentinië. Dat ik dat allemaal als jonkie al mocht meemaken, hè.'

Voor FC Twente in actie tegen oud-ploeggenoot Cees Weimar van ADO.

FC Twente? 'Al was het maar één jaar, ik maakte er met die ploeg onder leiding van trainer Kees Rijvers een fántástísch seizoen mee. Wij speelden alles en iedereen aan gort. Met vëf (in plat Haags!)-één wonnen wij thës (in plat Haags!) van Ajax. Wat een ploeg was dat Twente! Met Theo Pahlplatz, Epi Drost, noem maar op. Kwam toen prompt in de belangstelling te staan van Club Brugge. Dus ik naar België, waar ik uiteindelijk zou blijven tot op de dag van vandaag en dat ook niet meer zal veranderen'.

'En inderdaad, daar kreeg ik een speciale band met Rob Rensenbrink. Hij kwam van DWS en ging tegelijk met mij naar Club Brugge. Woonde nog drie maanden bij mij in, omdat hij nog niet getrouwd was. Dan is het logisch dat je een speciale band krijgt. Wat een goede

Henk Houwaart en Rob Rensenbrink.

voetballer was hij. Techniek, niet te geloven. Geen wonder dat hij een 'slangenmens' werd genoemd. Je realiseert je, dat hij er niet meer is. En denk je automatisch aan andere jongens, met wie je voetbalde, er niet meer zijn. Bij ADO Jan Villerius, Lambert Maassen, Aad Mansveld, Harry Vos, Harry Heijnen en bij andere clubs John Cruijff, Barry Hulshoff, Wim Suurbier. Pff, angst bekruipt mij bij zoiets niet, maar je krijgt er wel een triest gevoel van als je aan die gasten terugdenkt.'

Voor Club Brugge actief tegen Wilfried van Moer van Standard Luik.

'Om Club te helpen heb ik mij tot Belg laten naturaliseren. Destijds gold een limiet voor het aantrekken van buitenlandse spelers. Wij hadden al Nico Rijnders, Ruud Geels, Wietze Veenstra en mijn persoontje als buitenlanders. Als ik Belg zou worden, kon er een extra buitenlander worden aangetrokken. Dat heb ik gedaan. Ja, ik blijf Belg. Met dat Haagse accent, dat nooit meer weggaat, zoals ik al zei.'

Over speciale banden gesproken. Ook met Louis van Gaal had je zoiets. 'Nou en of. Maar weet je, ook dat was logisch. Wij speelden samen bij FC Antwerp. Wij waren

Henk Houwaart en Louis van Gaal.

twee Hollanders, dus dan trek je met elkaar op. Wij waren samen en wij deden alles samen. Extra trainen deden wij samen, wij gingen samen naar de fitness. Jawel, toen had hij ook al een eigen dunk, maar vergeet niet, dat hij ontzettend veel heeft waargemaakt en bereikt. Het is toch ongelooflijk knap, dat hij zoveel aanzien heeft, dat bij de discussies over de opvolging van Ronald Koeman als bondscoach vele mensen en media bij hem uitkomen en hem toch weer zien als de ideale man!

Een ernstige blessure (gescheurde kruisbanden, opgelopen in de Europese bekerwedstrijd met FC Antwerp bij Slask Wroclaw, vlak nadat hij had gescoord) maakte een einde aan Houwaarts actieve voetballoopbaan. In het verlengde ervan volgde een loopbaan als trainer, die nog veel langer (ruim veertig jaar!) zou duren. Hij deed 26 'stations' aan, voornamelijk Belgische clubs, maar beleefde ook een aantal jaartjes een avontuur in Griekenland (Xanthi en Ethnikos Piraeus) en op Cyprus (Omonia Nicosia, AEL Limassol, Aris Limassol). Houwaart: 'Alle ervaringen werken verrijkend. In Griekenland heerst een heel andere, veel lossere mentaliteit. En dan moest ik ook nog werken met een tolk. En op Cyprus had ik het helemaal geweldig. Heb nog altijd contact met één van die voorzitters daar. Vooral via facebook, zoals dat tegenwoordig kan. 'My brother', noemt hij mij. Mooi toch?'

Die vele clubs, die hij trainde met een gemiddelde tijd van pakweg drie jaar, hoe verklaar je dat? 'Het waren meestal, zeg maar, vriendendiensten. Zat er een club in nood dan werd ik gebeld. Ja, dan wilde ik wel weer. Okay, ik ben ook een paar keer buitengezet. Ja, als het niet draait, dan kan het wel eens zo zijn, dat met een ander voor de groep het misschien beter uitpakt. Dat gebeurt nu eenmaal en overkomt zelfs de beste trainers. Niet zo lang bij stilstaan en gewoon verdergaan.'

Henk Houwaart als trainer.

'Nu, na ruim veertig jaar trainerschap ben ik gestopt. Kan terugkijken op een prachtige carrière als speler en als trainer. Het heeft mij veel en ver gebracht. Dankzij dat voetbal ben ik over de hele wereld geweest. En dat begon allemaal bij ADO. Driemaal op de bank bij Oranje, eenmaal meegedaan, diverse malen gespeeld voor Jong Oranje en dertien keer in het Nederlands Militair Elftal. De nodige prijzen gewonnen, als speler en als trainer.' Dick Advocaat dreigt het dus langer vol te houden als trainer dan jij. 'Geweldig hè, wat Dicky presteert. Op zijn oude dag krijgt en houdt hij Feyenoord even aan de praat. Hoe hij dat doet? Gewoon, de spelers het niet te moeilijk maken. Het lijkt wel tovenarij, maar dat is het niet. Zeggen wat de spelers moeten doen en geen ingewikkelde dingen. Happel zei nooit veel, zei enkele woorden tegen je en dat nam je in je op en voerde je opdracht uit op het veld. Crujff zei het ook: hou het simpel, dat is al moeilijk genoeg. Dat trainersvak kan je volgens mij niet leren, je moet het in je hebben.'

'Die moderne trainers? Laptoptrainers noemt men hen, niet? Dan denk ik toch maar weer aan Happel, die het had over boekjestrainers, pagina 15, alinea 4. Zo kun je spelers toch niet benaderen. Wat wel belangrijk is voor een trainer? Eigen voetbalervaring. Iemand als José Mourinho heeft dat niet. Geef toe, hij heeft met zijn ploegen prijzen gepakt. Maar nee, ik vind zijn benadering van

HENK HOUWAART

Geboren: 31-08-1945 in Den Haag

Loopbaan als voetbalprof

1962-1968:

ADO (87 competitiewedstrijden,
33 doelpunten)

1968-1969:

FC Twente (34 competitiewedstrijden,
7 doelpunten)

1969-1975:

Club Brugge (204 competitiewedstrijden,
31 doelpunten)

1975-1976:

FC Antwerp (3 competitiewedstrijden,
geen doelpunten)

1969:

1x Oranje (16-04-1969:
Nederland-Tsjechoslowakije 2-0)

Gespeeld onder trainers:

Bij ADO: Ernst Happel

Bij FC Twente: Kees Rijvers

Bij Club Brugge: Frans de Munck, Leo Canjels,
Jacques de Wit, Ernst Happel

Bij FC Antwerp: Guy Thijs

Bij Oranje: Georg Kessler

spelers vreemd, vind hem een kaponestrainer.

In tegenstelling tot Arsène Wenger, die jaren bij Arsenal werkte. Ik vond hem goed, een rustige persoonlijkheid met een strikte, rechtvaardige en menselijke aanpak.'

'Ik ben dankbaar voor wat voetbal in mijn leven heeft gebracht, ook al zijn mij de nodige tegenslagen niet bespaard gebleven. Zoals ik al zei: ik raakte mijn moeder en vader al vrij vroeg kwijt. Mijn zoon, Henk junior, een goede voetballer, ook bij Club (Brugge, red.) overleed op zeer jonge leeftijd. Elke dag is hij nog in mijn gedachten. Het is een gat, dat nooit dichtgaat. Er zijn momenten, waarop ik mij afvraag, waarom zij zo jong moesten sterven. En waarom worden 'varkens', die moorden en stelen, wel honderd?'

'Maar ja, bij alle tegenslagen die ik heb gekend, ging ik wel door. Dat is mentaal gezien keihard. Nu, de laatste jaren, kijk ik er wat emotioneler tegenaan. Maar al met al ben ik er zelf bovenop gekomen. Ik moet ook denken aan mijn vrouw en kinderen, niet? Nu mijn leven in de voetballerij voorbij is, is er een nieuw leven waarvan ik geniet. Lekker en gezellig eten met vrouw, kinderen en kleinkinderen bijvoorbeeld. Het voetbal volgen. Ik zit elke veertien dagen bij Club Brugge, ik volg het voetbal op tv. En de koersen hè. Dat kan niet missen in België. Ja, nu de Tour natuurlijk. En straks de Giro. Zelf zit ik ook op de fiets om in conditie te blijven. Samen met wat oud-coureurs trap ik wat mee. Zelfs een oud-profcoureur die nu burgemeester is in Knesselare, de plaats waar ik woon. Ern  de Blaere heet-ie.' Dus colletjes beklimmen, de Muur van Geraardsbergen? 'Nee, ik kan als 75-jarige lekker meetrappen, maar een bruggetje over is voor mij al heel wat!'

En tot slot: 'Doe iedereen in Den Haag de groeten.

Door die corona kan ik helaas niet rap naar Den Haag komen. Maar zodra alles normaal kom ik weer langs'.

Frans Leermakers

Loopbaan als trainer

1977-1978:	SK Roeselare
1978-1979:	Eendracht Aalst
1979-1983:	KV Kortrijk
1983-1984:	Cercle Brugge
1984-1989:	Club Brugge
1989-1990:	KV Kortrijk
1990-1991:	Xanthi (Griekenland)
1991:	Ethnikos Piraeus (Griekenland)
1991-1993:	Cercle Brugge
1994:	SV Waregem
1994-2000:	RC Harelbeke
2000:	AA Gent
2000-2001:	Omonia Nicosia (Cyprus)
2002-2003:	FC Antwerp
2003-2004:	AEL Limassol (Cyprus)
2005:	Omonia Nicosia (Cyprus)
2006-2007:	Sint Truiden
2007:	FC Knokke
2007:	Aris Limassol (Cyprus)
2007-2008:	FC Knokke

2008-2010:	FC Roeselare
2011:	Club Brugge (als scout)
2011-2013:	FC Knokke
2013-2015:	Standard Wetteren
2015:	RFC Wetteren
2015-2017:	KSVKV Zwevezele

Prijzen als speler

1967-1968:	KNVB-beker met ADO
1969-1970:	Beker van België met Club Brugge
1972-1973:	Kampioen van België met Club Brugge

Prijzen als trainer

Kampioen tweede klasse en promotie naar eerste klasse met KV Kortrijk	
1985-1986:	beker van België met Club Brugge
1987-1988:	kampioen van België met Club Brugge
1994-1995:	promotie naar eerste klasse met RC Harelbeke

DOELPUNTEN VOOR ADO:

Competitie:

19-04-1964:	ADO-DOS 4-2 (1x)
07-05-1964:	ADO-GVAV 3-1 (1x)
18-05-1964:	ADO-Heracles 2-2 (1x)
17-01-1965:	ADO-GVAV 4-1 (1x)
07-02-1965:	ADO-Feyenoord 3-0 (2x)
14-02-1965:	Fortuna'54-ADO 2-3 (1x)
07-03-1965:	Go Ahead-ADO 0-1 (1x)
21-03-1965:	DOS-ADO 0-3 (1x)
28-03-1965:	ADO-DWS 1-0 (1x)
19-04-1965:	NAC-ADO 0-1 (1x)
28-11-1965:	ADO-Ajax 2-3 (1x)
24-04-1966:	Ajax-ADO 5-1 (1x)
08-05-1966:	PSV-ADO 3-5 (1x)
19-05-1966:	Go Ahead-ADO 0-1 (1x)
02-10-1966:	DWS-ADO 4-4 (1x)
16-10-1966:	Sparta-ADO 4-2 (1x)
30-10-1966:	PSV-ADO 1-1 (1x)
13-11-1966:	ADO-Willem II 6-1 (1x)
08-01-1967:	ADO-Telstar 2-1 (1x)
22-01-1967:	Elinkwijk-ADO 0-1 (1x)
05-03-1967:	ADO-Sparta 2-1 (1x)

19-03-1967:	ADO-PSV 3-2 (1x)
09-04-1967:	ADO-DOS 6-1 (1x)
15-05-1967:	Ajax-ADO 5-3 (3x)
27-08-1967:	ADO-GVAV 3-0 (2x)
08-10-1967:	ADO-DWS 3-1 (1x)
12-11-1967:	Xerxes/DHC-ADO 0-1 (1x)
12-05-1968:	Sparta-ADO 1-4 (1x)

Beker:

17-11-1963:	VVV-ADO 0-1 (1x)
01-04-1964:	Veendam-ADO 0-2 (1x)
02-04-1967:	Cambuur-ADO 0-1 n.v. (1x)
10-03-1968:	ADO-Holland Sport 3-1 (1x)

Intertoto:

16-06-1965:	ADO-Borussia Neunkirchen 2-1 (1x)
17-07-1965:	Borussia Neunkirchen-ADO 0-3 (1x)
26-10-1966:	IFK Göteborg-ADO 0-2 (2x)
11-06-1968:	ADO-RC Paris/Sedan 2-0 (1x)
15-06-1968:	FC Lugano-ADO 1-2 (1x)

Scorend voor Intertoto tegen Borussia Neunkirchen.

VS-tour 1967

(als San Francisco Golden Gate Gales):

28-05-1967:	ADO-Sunderland 6-1 (3x)
07-06-1967:	FC Bangu-ADO 2-4 (1x)
18-06-1967:	Shamrock Rovers-ADO 3-4 (2x)
21-06-1967:	Glentoran-ADO 1-6 (2x)
05-07-1967:	FC Dundee-ADO 2-1 (1x)

Oefenduels:

03-03-1964:	Cambuur-ADO 0-4 (1x)
15-04-1965:	ADO-AS Monaco 4-1 (1x)
05-08-1965:	ADO-Xerxes 4-1 (1x)
-----1967:	ADO-Finspangs 7-0 (2x)
17-10-1967:	ADO-Nederland B 4-0 (2x)
10-12-1967:	Haarlem-ADO 2-1 (1x)

MEDEDELINGEN

LEDEN- EN LEDENRAADS-VERGADERING

De eerstkomende Leden- en Ledenraadsvergadering van HFC ADO Den Haag is vastgesteld op maandag 26 oktober a.s. Om 19.30 uur begint de Ledenvergadering. Aansluitend hierop volgt de Ledenraadsvergadering. Plaats van handeling is het Cars Jeans Stadion.

ANDERE HUISNUMMERS

In het verhaal in de vorige ADO Den Haag Post over de Indigostraat, waar Frans Danen, Jimmy en Peter Charité woonden zijn de huisnummers verkeerd gemeld. De juiste nummers waren 63 (Frans Danen) en 69 (de Charité's). Deze melding na een 'ernstige klacht' van Frans Danen (knipoog).

ADO-TALENT MET LEEDS IN PREMIER LEAGUE

Pascal Struijck, van 2014 tot en met 2016 deel uitmakend van ADO's opleiding, promoveerde onlangs met Leeds United naar de hoogste divisie van het Engelse voetbal. Gescout door ADO bij de club waar de in België (Deurne) geboren Pascal begon, het Leidschendamse SEV, lokte Ajax hem in 2016 naar Amsterdam. Daar liep het niet zoals het de bedoeling was en verkaste hij na een verblijf bij Jong Ajax naar Leeds. En daarmee besteeg hij het hoogste niveau, de Premier League. De weg naar de top kan dus ook via een omweg. Gefeliciteerd Pascal!

OUDSTE TRAINER IN EREDIVISIE

Opta, de organisatie die allerlei statistieken bijhoudt op het gebied van sport, attendeerde ons, dat Dick Advocaat, oud-speler van ADO en lid van HFC ADO Den Haag, onlangs met zijn 72 jaar en 351 dagen de oudste trainer ooit is

geworden in de Eredivisie. Tijdens zijn Eredivisiedebuut als trainer in augustus 1987 moesten de spelers van zijn huidige club Feyenoord nog worden geboren. Dit record is een felicitatie waard! En Dick, still going strong...

OLDEST MANAGERS TO TAKE CHARGE OF AN EREDIVISIE GAME		
YEARS	DAYS	MANAGER
72	351	DICK ADVOCAAAT
72	317	FOPPE DE HAAN
68	193	KEES RIJVERS
66	94	BOBBY ROBSON
65	299	ADRIE KOSTER

'BEK' HOUDEN!

Tijdens zijn actieve loopbaan werd onze keeperstrainer van de hoogste selectie Hans Segers in een wedstrijd van zijn toenmalige club

Woking aangesproken door een bobby. Hoewel toen het coronavirus nog niet bestond mocht hij van de politiemann niet schreeuwen. Om met onze premier Mark Rutte te spreken: Hans moest zijn 'bek' houden...

OVERLEDEN

Op 3 september overleed onze oud-speler Harry Vreken. Hij werd 85 jaar. Elders in deze ADO Den Haag Post een necrologie.

FRAGMENTEN VAN TOEN

Onder het motto van 'Wie wat bewaart heeft wat' het volgende: Uit het websiteverslag van 1 september 2007

ADO DEN HAAG D1 - HAARLEM D1 1 - 0

In de eerste thuiswedstrijd in het nieuwe seizoen won ADO Den Haag D1 thuis met 1-0 van Haarlem D1. ADO Den Haag kwam goed uit de startblokken. In de tweede minuut kopte **Ricardo Kishna** de bal uit een hoekschop goed in.

Uit het websiteverslag van 31 maart 2007

Haaglandia D1-ADO Den Haag D1 2 - 2

Aan de derby bij Haaglandia D1 hield ADO Den Haag D1 een punt over. De ontmoeting in het Sportpark Prinses Irene eindigde in 2-2. Het was een spannende wedstrijd, waarbij beide ploegen streden met grote inzet. ADO Den Haag kwam met 2-0 voor te staan door doelpunten van Jordy Tooreburg (na een goede vrije trap van Nigel l'Ami) en **Ricardo Kishna** (na fraai aangeven van Jordy Tooreburg), Haaglandia kon vlak voor de rust iets terugdoen door een strafschop te benutten: 1-2.

IN- EN UITVLIEGEN GAAT NOG EVEN DOOR

Het kwam op 27 augustus voor buitenstaanders, maar ook voor vele insiders, als donderslag bij heldere hemel: het contract tussen **Lex Immers** en ADO Den Haag werd in goed overleg met onmiddellijke ingang verbroken. Lex werd door velen beschouwd als het boegbeeld van het huidige ADO, de man met onder meer een tatoeage van de gestileerde Haagse ooievaar op de rug. Het kon niet waar zijn, dat Lex en ADO uit elkaar gingen. Toch een realiteit, waar velen niet snel aan wenen. En Lex vond al snel een nieuwe club in NAC, waar hij de 'Haagse' enclave vormt met Dion Mallone, trainer Maurice Steijn. Lex Schoenmaker jr. (scout) en algemeen directeur Mattijs Manders.

Aaron Meijers is dit seizoen niet meer te zien in het shirt van ADO Den Haag. Hij draagt net als

Tom Beugelsdijk het rood en wit van Sparta. Hier is sprake van ruilhuur, want Lassana Faye verruilde Sparta voor het geelgroen van ADO Den Haag.

Mike Haverkotte is opnieuw een verhuurperiode tegemoet gegaan. Vorig seizoen verdedigde hij het doel van FC Dordrecht, dit seizoen zoekt hij het iets verderop, bij MVV in Maastricht. **Eric Falkenburg** verhuisde naar Roda JC.

Ricardo Kishna keerde wéér terug bij ADO Den Haag. Hij leek uit beeld na zijn slepende blessureleed. Maar hij wil het opnieuw proberen en sloot daarom een prestatiecontract (honorarium per gespeelde wedstrijd).

Dante Rigo van PSV is op huurbasis actief voor ADO Den Haag. Vorig seizoen kwam hij als huurling uit voor Sparta, waar hij zich nadrukkelijk manifesteerde als een getrige middenvelder.

Daags na de competitieopener bij Heracles nog een: **David Philipp** van Werder Bremen, een aanvallende middenvelder/rechtsbuiten. Van Hoffenheim werd de Israëlische international **Ilay Elm Kies** gehuurd. Ravel Morrison, ooit door zijn oude manager Alec Ferguson van Manchester United een groot talent genoemd, kwam van Sheffield United.

Gaande spelers danken wij voor alle inzet voor onze club. En alle gekomen spelers wensen wij een plezierige en succesvolle tijd bij ADO Den Haag toe.

Ratiu

Essabri

INTERLANDS

Andrei Ratiu en Amine Essabri vertoefden onlangs een tijdje buiten Den Haag voor interlands. Ratiu was met de nationale ploeg van Roemenië Onder 21 op pad voor interlands tegen Finland en Malta. In de met 1-3 gewonnen ontmoeting met de Finnen zat Ratiu op de bank, tegen Malta (0-3 gewonnen) kwam hij in het veld. Amine Essabri stond in de basis van de nationale ploeg van België Onder 19, die het in Genk opnam tegen Duitsland. Het team van Essabri verraste door met 1-0 te winnen.

HERINNERING AAN... HARRY VREKEN

ADO's kampioenselftal van 1956-1957, dat promoveerde naar de Eredivisie. Harry Vreken op de voorste rij geheel links.

Ons bereikte op 3 september het droevige bericht, dat oud-speler Harry Vreken was overleden. Hij werd 85 jaar.

Al op zijn zestiende maakte hij zijn debuut voor het eerste elftal. De toenmalige trainer Ben tap achtte de tijd daarvoor, maar Harry's vader moest daarvoor wel toestemming geven. Dat gebeurde ook, want pa Vreken was maar wat trots, dat zijn jongste zoon in ADO 1 zou gaan spelen. Tot en met 1962 zou Harry Vreken in 113 competitiewedstrijden, zeven bekerduels en 31 vriendschappelijke ontmoetingen in het hoogste elftal van de club acteren. In een periode van ruim tien jaar speelde hij dus in totaal 151 keer in ADO 1. In de Eredivisie kwam hij tot 34 optredens en scoorde daarin negenmaal. Harry Vreken kwam uit een zeer sportminnende familie. Hij werd geboren en groeide op in de Van Ostadestraat, waar zijn vader een bakkerij had. Harry was de jongste van de drie zoons, die het gezin Vreken telde. Gerry was de oudste en maakte deel uit van het ADO dat in 1942 en 1943 landskampioen werd. Deze was ook omstreden,

omdat hij niet te werk gesteld wilde worden in Duitsland, maar koos voor een aan de Duitse bezetter gelieerde organisatie. Hierdoor kon hij zich blijven wijden aan zijn voetballoopbaan bij ADO. Toch werd hem dit kwalijk genomen en moest de club na de oorlog verlaten. Hij werd prof in Frankrijk. Harry, die twaalf jaar jonger was, maakte deel uit van het ADO uit de jaren vijftig. Hij maakte de overgang mee van het amateurvoetbal naar het betaalde voetbal. Hij kwam ook uit voor het elftal van ADO, dat op 28 november 1954 zijn eerste wedstrijd als (semi)profclub speelde. Thuis in het Zuiderpark tegen EDO, dat met 1-2 won.

Een hoogtepunt in de loopbaan van Harry Vreken was het kampioenschap, dat ADO in het seizoen 1956-1957 behaalde in de Eerste divisie A en daardoor voor het eerst promoveerde naar de Eredivisie. Dat seizoen speelde hij zeven wedstrijden mee en scoorde daarin eenmaal. Dat ene doelpunt deed er wel toe, want daarmee droeg hij concreet bij aan de zege van 3-1, die ADO in het Zuiderpark boekte in de 'big match' tegen directe rivaal Alkmaar. Deze overwinning bracht ADO definitief

op kampioenskoers en richting Eredivisie. Op 5 mei 1957 ging de kampioensvlag in top na de thuiszege van 3-0 op De Graafschap.

Snelheid, hard schieten en een scherpe demarrage waren de sterkste wapens van Harry Vreken, die vrijwel altijd fungeerde als rechtsbuiten. In ADO's kampioensjaar maakte hij deel uit van de vijfmansvoorhoede met Theo Timmermans (rechtsbinnen), Carol Schuurman (midvoor), Mick Clavan (linksbinnen) en Lex Rijnvis (linksbuiten). Harry Vreken toonde zich in rechtstreekse duels met tegenstanders enigszins voorzichtig. De gereserveerde indruk, die hij maakte, zal ongetwijfeld gekomen zijn door het feit, dat hij tweemaal zijn been brak. De eerste keer was dat op school, de tweede keer op het voetbalveld. Het aantal wedstrijden, dat hij speelde, was ongetwijfeld veel hoger geweest, als zijn blessuregevoeligheid hem niet diverse keren parten zou hebben gespeeld.

Na de invoering van het betaalde voetbal is Harry Vreken altijd semiprof gebleven. Hij werkte bij de Rijkscentrale Mechanische Administratie, dat later het Rijkscomputercentrum werd. Voor geen prijs wilde hij zijn baan daar opgeven. Toen ADO vanaf 1962 vaker overdag ging

27 augustus 1961: Harry Vreken, als speler van ADO 2, belaaft de doelman van Veendam 2.

trainen, betekende dat min of meer het einde van zijn voetballoopbaan. Toen zijn werkgever in het kader van het door de overheid doorgevoerde beleid van spreiding van overheidsdiensten naar andere regio's verhuisde Harry Vreken in 1970 mee naar Apeldoorn. Zijn gezin ervoer het vertrek uit het oude, vertrouwde Den Haag aanvankelijk als een dieptepunt. Het duurde even, voordat het in de Gelderse stad was gewend. Harry kwam toch regelmatig naar Den Haag, als er een reünie van ADO of een dag van de PensionADO's werd gehouden, hoewel de laatste jaren de ouderdom steeds meer toesloeg en zijn mobiliteit aantastte. ADO Den Haag is Harry dankbaar voor alles wat hij heeft gedaan en betekend. Ons medeleven gaat uit naar zijn nabestaanden.

HOOGTE- EN DOELPUNTEN HARRY VREKEN

- 06-01-1952: SVV-ADO (eerste doelpunt in ADO 1)
- 19-09-1954: Sparta-ADO 1-4 (1 doelpunt)
- 27-09-1954: ADO-Brabantia 8-1 (3 doelpunten)
- 28-11-1954: ADO-EDO 1-2
(eerste wedstrijd van ADO in het betaald voetbal)
- 27-03-1955: ADO-Sittardia 4-1 (eerste doelpunt als (semi-)prof)
- 11-04-1955: Brabantia-ADO 1-6 (2 doelpunten)
- 05-06-1955: Fortuna'54-ADO 2-3 (1 doelpunt)
- 25-03-1956: NAC-ADO 1-1 (1 doelpunt)
- 06-05-1956: Vitesse-ADO 2-3 (1 doelpunt)
- 31-03-1957: ADO-Alkmaar 3-1 (1 doelpunt)
- 25-04-1957: Amsterdam-ADO 1-1 (bekerwedstrijd, 1 doelpunt)
- 05-05-1957: ADO-De Graafschap 3-0 (ADO kampioen, promotie naar Eredivisie)
- 05-01-1958: ADO-Elinkwijk 1-0 (eerste doelpunt in de Eredivisie)
- 07-04-1958: ADO-GVAV 1-1 (1 doelpunt)
- 16-04-1958: Amsterdam-ADO 2-1 (1 doelpunt)
- 24-08-1958: VVV-ADO 1-1 (1 doelpunt, voor aftrap werd beroemde Esso-elftalfoto genomen)
- 14-09-1958: ADO-Feyenoord 2-1 (1 doelpunt)

Harry Vreken Harry Vreken belaaft doelman Kouwen van SVV.

- 09-11-1958: ADO-NAC 3-1 (1 doelpunt)
- 16-11-1958: ADO-PSV 2-2 (1 doelpunt)
- 23-11-1958: DWS/A-ADO 2-1 (1 doelpunt)
- 26-04-1959: ADO-DWS/A 4-4 (1 doelpunt)
- 08-08-1959: RCH-ADO 1-3 (oefenduel, 1 doelpunt)
- 16-08-1959: SHS-ADO 2-2 (oefenduel, 1 doelpunt)

UIT HET TÊGNISCH HÂGT GEGREPEN

martin jol

De weg die wij volgen is geen gemakkelijke

Wat een spannende zomer hebben we meegemaakt.

De coronacrisis natuurlijk en daarnaast een totale reorganisatie binnen onze club. Zowel financieel als sportief was de situatie zo rampzalig, dat alles op de schop moest: het eerste elftal, de trainersstaf, de jeugdopleiding, de scouting, de grasmant en zelfs – helaas, we waren natuurlijk het liefst gewoon in het Zuiderpark gebleven – de plek waar we momenteel trainen. En dat allemaal met maar weinig budget!

Het verloop van meer dan 25 spelers in een periode van 5 maanden is het grootste van de hele Eredivisie en was een gigantische taak. Een, die alleen maar kan lukken als iedereen er achter gaat staan. En dat ook blijft doen! Helaas viel de competitie start tegen. Ik denk, dat de voorbereiding ons een beetje zand in de ogen heeft gestrooid. We zagen natuurlijk ook wel, dat we maar weinig creativiteit hadden en een gebrek aan scorend vermogen.

Maar we bleven ongeslagen en dat was eigenlijk ongelooflijk.

Het verbloemde een beetje dat we nog veel stappen moeten zetten.

In april zijn we door toeval niet gedegradeerd. Met het team dat we nu hebben, zouden we in de Eerste Divisie bovenin hebben gespeeld en aan één kant zou dat voor de ontwikkeling van onze jonge, nieuwe ploeg beter zijn geweest.

Maar in de Eredivisie leren ze weer meer van de kwaliteit van de tegenstanders.

Vanzelfsprekend was het aanpakken en reorganiseren van de selecties van het eerste en het onder 21-team onze belangrijkste taak. Als we dit niet hadden gedaan zou het met de club verkeerd zijn afgelopen. Denk bijvoorbeeld maar eens aan het feit dat we veel te makkelijk en veel te veel goals tegen kregen. Ieder seizoen wel tussen de 55 en de 65. Natuurlijk scoorden we ook weinig, maar dat deed FC Groningen ook het afgelopen jaar. Maar die kregen veel minder goals tegen en werden negende.

We zijn al in de lente – net toen corona uitbrak - begonnen met het aantrekken van een aantal jonge spelers. Dat kon ook niet anders, want we hadden immers alleen maar geld beschikbaar van de salarissen van spelers die vertrokken. Zoals bijvoorbeeld van Malone, Necid en Hooi. Dat hebben we gebruikt voor deze talentvolle spelers. Samen met hen, met Peet Bijen en met onze ervaren as Beugelsdijk-Immers, waren we al een heel stuk op streek. Maar toen ging Beugelsdijk plotseling weg omdat hij bij Sparta voor twee jaar kon tekenen (bij ons had hij nog maar een contract voor een jaar) en had Immers – met wie Ranković nog had gespeeld - ook ineens vertrekplannen. Daar hebben we een dag of twee heel gek van staan te kijken. Maar uiteindelijk is het zo opgelost dat het vertrek van Tom vooral goed is voor de huidige begroting en die van Lex goed voor de begroting van de komende jaren. Met hun vertrek was ons - in dubbel opzicht - 'oude team' opgebroken. Op zich bood dat mogelijkheden, want we wisten dat we

Ilay Elm kies en ex-Hoffenheim coach Alfred Schreuder.

met die oudere selectie waarschijnlijk niet meer goed genoeg waren en weer onderin zouden gaan spelen. De onverwachte ontwikkelingen rond Tom en Lex zorgden dus zowel voor teleurstelling als nieuwe kansen. Daarbij kwam ook nog eens, dat plotseling deuren open gingen die lang waren dicht gebleven. Zoals bij de komst van Ilay Elm kies, de Israëlische international in wie we al maanden waren geïnteresseerd. Steeds hebben we contact gehouden met Alex Rosen, de Sportdirektor van Hoffenheim. Maar ook Guardiola wilde hem naar Manchester City halen (kop in The Sun van 28 juni: EL STAR Man Utd and City in fierce transfer battle for 'next Thiago Alcantara' Ilay Elm kies), terwijl we ook even bang waren dat Elm kies door zijn oud-trainer Alfred Scheuder naar Barcelona-B zou worden gehaald. Dat ging uiteindelijk niet door en opeens kwam het moment dat Hoffenheim – geïmponeerd door onze vasthoudendheid – wilde meewerken. Elm kies is pas 20, maar gedraagt zich al als een 24-, 25-jarige. Wat dat betreft al een soort routinier. Hij lijkt me de natuurlijke opvolger van Immers. Blijkt ook wel dat hij zelf spelen voor ADO beter voor z'n ontwikkeling vond dan voetballen bij FC Barcelona-B.

David Philipp scoort voor Werder Onder 23 tegen Sankt Pauli (24-11-2019).

Hetzelfde verhaal hangt rond David Philipp. Liverpool en Spurs wilden hem al twee jaar geleden aantrekken. Geen wonder, want hij is ècht een talent. Maar hier hoorde je direct allemaal zeurverhalen over het feit dat hij niet eens gepeeld had in het eerste van Werder Bremen. Zeer teleurstellend dat die commentatoren zo weinig kennis hebben van onze situatie. In de Bundesliga vind je bijna geen spelers van 20 jaar. Maar Philipp was bij Werder Bremen onder 23 één van de besten en betrokken bij 64 goals in 60 wedstrijden. Een waanzinnig aantal. Gelukkig zag iedereen bij die testwedstrijd van dinsdag tussen Jong Sparta en Jong ADO hoeveel potentie hij heeft.

De Mancunians Ryan Tunnicliffe, Jesse Lingard, Paul Pogba en Ravel Morrison vieren het winnen van de FA Youth Cup Trophy in 2011.

En nu hebben we ook Ravel Morrison. Alex Ferguson, Rio Ferdinand en Gary Neville... Allemaal vonden ze hem Uniteds grootst talent sinds Ryan Giggs. Beter ook dan zijn ploeggenoten Paul Pogba en Jesse Lingard. Wel, inmiddels is Pogba € 80 miljoen waard en Lingard € 17,5 miljoen. Hij heeft dus ergens zijn belofte niet ingelost. Maar, hij heeft met zijn techniek en creativiteit beslist de kwaliteiten om zowel ons als zichzelf verder te brengen.

Ik had ook andere spelers kunnen noemen, want we hebben echt veel kwaliteiten nu. Trouwens ook bij Jong ADO. Ik was blij met die recente 3-1 zege op Jong Feyenoord, dat zo veel had geïnvesteerd in zijn elftal. Maar wij waren minimaal net zo goed. Arnesen had ècht geen leuke zaterdag, geloof mij maar! Andere clubs kijken nu weer naar ons en dus moeten we scherp zijn. Daarom hebben we Xander Severina – één van onze uitblinkers – snel een nieuw tweejarig contract gegeven.

We hebben al veel gedaan, maar zijn nog niet klaar. Onze scouting draait op volle toeren en we mogen niets missen. We hebben achterin nog een verdediger nodig. En ook in de aanval. In het voorjaar hadden we met Tomáš Necid, Omar Bogle en Michiel Kramer drie spitsen, van wie de laatste het minste speelde. Daar moet dus concurrentie bij, want concurrentie maakt iedereen sterker. Dat ontbrak de afgelopen seizoenen ook een beetje. ADO was een soort sociale verzekeringsbank geworden. Oudere spelers met lange, dure contracten en zeker van hun plaats. Maar die tijd is echt voorbij. In de toekomst moeten we zelf onze broek ophouden; met mindere salarissen en jonge spelers opleiden. Dat is geen makkelijke weg. Maar er is geen weg terug.

STUDIEBEGELEIDER GERRIT VAN PELT 'VOETBAL MAG, SCHOOL MOET'

GERRIT VAN PELT STARTTE IN 2009 ALS EERSTE **COÖRDINATOR STUDIEBEGELEIDING** BIJ DE **JEUGDOPLEIDING VAN ADO DEN HAAG**. HIJ HIELP NIET ALLEEN BIJ DE VERDERE PROFESSIONALISERING VAN DE OPLEIDING, MAAR BLIJFT OOK REALIST. 'ALS IK INTAKEGESPREKKEN VOER MET NIEUWE SPELERS EN OUDERS DAN ZEG IK WELEENS: 'WELKOM BIJ ADO EN MOGELIJK OOK BIJ DE **GRATIS CURSUS** 'HOE OM TE GAAN MET FRUSTRATIES'.'

Met gepaste trots laat de 63-jarige Van Pelt het week-schema zien van de jeugdteams. In het schema staan, naast de logische onderdelen als trainingen en wedstrijden, ook studietijd, video-analyse en verzorging gepland. 'Als je dit vergelijkt met de schema's van pakweg tien jaar geleden dan is er echt een groot verschil. Niet alleen zijn er veel onderdelen toegevoegd zoals mental

coaching en voedingskunde, maar ook de aanvangstijden zijn aanzienlijk vervroegd', aldus Van Pelt. Bij ieder jeugdteam vanaf Onder 14 staat twee keer per week studietijd ingeroosterd. Deze lessen staan onder begeleiding van studenten en moeten in volledige stilte plaatsvinden. Van Pelt, die naast coördinator studiebegeleiding bij ADO ook teamleider is op een middelbare school in

Den Haag, is op de dag van het interview bij de eerste studie-uren van dit seizoen aanwezig. Als Van Pelt vraagt wie er nu op school zou zitten als hij niet bij ADO zou spelen, steekt een meerderheid de vinger in de lucht. 'Dat betekent dus ook dat jullie verantwoordelijkheid moeten tonen. School geeft namelijk toestemming om hier nu te zijn. Dan moeten jullie daar ook iets tegenover stellen.'

95 procent

Van Pelt kwam zelf met ADO in aanraking doordat zijn zoon bij de club ging spelen. Op die manier leerde hij wat voor impact dit kan hebben op jongeren. Van Pelt: 'Hij werd gevraagd, weggestuurd om vervolgens terugge-

OVERZICHT STUDIEBEGELEIDING

- Gerrit van Pelt - Studiebegeleider onder 19
- Paul van Veen - Studiebegeleider onder 17
- Vincent Kautz - Studiebegeleider onder 16
- Jeroen van der Velden - Studiebegeleider onder 15
- Chayenne Roos - Studiebegeleider onder 14
- Tom Ruijters - Studiebegeleider onder 13

vraagd te worden door ADO. Je moet niet onderschatten wat dat kan doen met een jongen in de puberteit. Van Pelt predikt mede daarom realisme: 'Bedenk dat uiteindelijk 95 procent van deze spelers hun geld niet gaat verdienen met voetballen. We moeten dus randvoorwaarden creëren, zodat spelers gewoon een diploma kunnen behalen. Vandaar ons motto: 'Voetbal mag, school moet.' Spelers hebben het niet alleen druk, maar ervaren ook druk. Soms zitten spelers om twaalf uur al in de bus richting trainingsveld, terwijl de eisen van het schoolwerk wel blijven. Volgens Van Pelt zijn de jongeren zelf niet veranderd in de afgelopen tien jaar, maar de omgeving om hen heen wel. Des te meer respect heeft hij voor talenten zoals Lorenzo van Kleef en Kilian Nikiema, die in staat blijken om naast het voetbal ook nog heel serieus bezig te zijn met het behalen van hun vwo-diploma. 'Dan zie ik zo'n knul tussen twee trainingen door nog even snel richting zijn school De Populier fietsen voor een blokkur scheikunde. Dat vind ik dan zo knap.'

Studiebegeleiding

Een studiebegeleider is de schakel tussen de mentor op school, ADO en de jeugdspeler. Daarbij wordt gelet op houding, inzet, gedrag, absenties en cijfers. Vallen die tegen, dan wordt er actie ondernomen. Als een leerling op school vaak te laat komt of spijbelt, dan gaat ADO mee met de sanctie die school oplegt. Volgens Van Pelt zijn het dan veelal de scholen die zich afvragen of zijn voetbaltoekomst niet in gevaar komt. 'Dan roepen wij op onze beurt: 'En?' Voor ons telt niet alleen het gedrag op het veld, net zo belangrijk is dat hij zich respectvol gedraagt op school. Samen met school moeten we daar een balans in vinden.' Vallen de resultaten tegen, dan kan het voorstel zijn om iets later of minder te trainen, zodat een speler zich iets meer kan richten op school. In dat soort situaties of bij misdragingen op school worden trainers door de studiebegeleiders bij het proces betrokken. Van Pelt met enige ironie: 'In onze tijd kwa-

men ouders er pas bij het rapportgesprek hoe het stond met cijfers en absenties, maar met schoolprogramma's als Magister kunnen we direct zien wat de resultaten zijn en wie zich bijvoorbeeld ziek heeft gemeld. Meldt een speler zich ziek op school, maar verschijnt hij hier doodleuk op de training, dan hebben ze wel een probleem.' De studiebegeleiders komen maandelijks bij elkaar en bespreken iedere voetballer die ze onder hun hoede hebben. Daarbij geldt: geen nieuws is goed nieuws. Zijn er wel problemen, dan zoekt men naar oplossingen en ondersteuning voor de spelers.

WAT IS MAGISTER?

Magister, waarover Gerrit van Pelt het in het interview over heeft, is een webtoegankelijk administratiepakket, leerlingvolg-systeem en elektronische leeromgeving (ELO) voor scholen waarin data van leerlingen worden opgeslagen. Leerlingen, ouders, docenten en ook administratie, zorgcoördinatie en management kunnen met behulp van Magister op verschillende niveaus toegang krijgen tot cijfers, lesroosters, huiswerk (agenda), afwezigheid, studiewijzers, leermiddelen (ELO) en managementinformatie.

Frustraties en succes

Bij nieuwe spelers voert Van Pelt altijd een intakegesprek met ouders en speler. Tot geruststelling van veel ouders hanteert ADO de eis dat een speler verplicht is om een startkwalificatie (vwo-, havo- of MBO-diploma) te halen. Van Pelt: 'Tom Beugelsdijk was nog één van de laatste spelers die bij het bereiken van de 18-jarige leeftijd meteen riep dat hij er wel klaar mee was. Dat kon toen ook nog'. Dat spelen bij een betaald voetbalorganisatie niet alleen fantastisch is, legt Van Pelt ook uit in die gesprekken. 'Ik noem het gekscherend ook weleens een gratis cursus leren omgaan met frustraties. Ga maar na: ouders die drie uur achter een spelersbus richting Roda JC rijden, daar het team met 4-0 zien verliezen, je zoon die niet eens mag invallen, om vervolgens weer achter dezelfde bus richting Den Haag te rijden. Ik geef het je te doen! Maar ik zeg ook altijd tegen die gasten: ieder jaar dat je hier zit neem je mee als positieve bagage in een rugzak voor het latere leven. Die jongens hebben hier namelijk al leren omgaan met stress, druk en onderlinge competitie.' In alle jaren dat Van Pelt werkzaam is bij ADO ziet hij wel parallellen tussen succesvolle spelers en hun houding op school en bij de club. Van Pelt somt op: 'Nathan Aké, Danny Bakker, Ricardo Kishna; spelers die

altijd hun zaakjes op orde hadden op zowel school als bij ADO. Je ziet toch dat als het thuis en op school in orde is dat dit rust geeft en je hoofd helder maakt. Dan kun je hier veel leren.'

Toekomst

In de afgelopen jaren heeft Van Pelt veel positieve veranderingen gezien bij de jeugdopleiding van ADO. Hij ziet dat spelers steeds beter worden geobserveerd, dat er zeer enthousiaste en professionele trainers aange-trokken zijn en dat spelers middels individuele plannen steeds gericht worden getraind. Van Pelt ziet daarin voor zichzelf ook een grotere rol weggelegd: 'Ik denk dan aan de sociaalmaatschappelijke kant, waarbij we nog meer rekening kunnen houden met de rol van het gezin, de benodigde ontspanning voor spelers en de wording van pubers in dat proces. Daar moet ik me misschien iets meer tussenwringen. Niet voor mezelf, maar voor de spelers.' Ook snapt hij dat er in de toekomst winst valt te behalen met jonge buitenlandse spelers. 'Als we echter meer talentvolle buitenlandse spelers willen halen, dan moeten we regelen dat eerst de randvoorwaarden goed zijn. Denk bijvoorbeeld aan huisvesting met goede gastgezinnen, extra taallessen en duidelijke afspraken met scholen. In het verleden ging dat soms moeizaam. Internationalisering van de opleiding biedt heel veel mogelijkheden, maar lukt alleen als de basis in orde is.'

Roger Huygen

JOSH WAGENAAR EN DE 'VOLENDAMMER' URNEN

JOSH WAGENAAR MAAKTE OP **23 SEPTEMBER 2006** ZIJN **DEBUUT VOOR ADO**. DE TOEN 21-JARIGE KEEPER VIEL TIJDENS DE THUISWEDSTRIJD **TEGEN PSV** IN VOOR STEFAN POSTMA, DIE ZIJN KUIT- EN SCHEENBEEN HAD GEBROKEN. JOSH WAGENAAR HEEFT ZOWEL EEN **CANADEES** ALS NEDERLANDS PASPOORT.

Wagenaar stond in de basis van de volgende wedstrijd tegen AZ Alkmaar, waar de Hagenezen met een 2-2 gelijkspel het eerste put van het seizoen binnen haalden. Tijdens deze wedstrijd liep Josh Wagenaar direct een spier- en ribblesure op en was te geblesseerd om in de wedstrijden erna het doel te verdedigen. Mat een paar invalbeurten werd het seizoen afgemaakt, met ADO Den Haag degraderend naar de 1e divisie.

Op zondag 28 oktober stond Josh Wagenaar nog wel op de loonlijst, maar niet op het wedstrijdformulier van ADO Den Haag. Wij namen de ietwat 'gereserveerde' Canadees mee, naar de uitwedstrijd tegen FC Volendam. De wedstrijdkaarten en parkeerkaart lagen klaar bij het stadion.

Nog voordat we Volendam waren binnengekomen werden wij door agenten aangehouden. Met vier man en evenzovele geelgroene shawls, wellicht niet zo handig achter in de auto, maar goed. Of wij onze wedstrijdkaarten wilden laten zien, want er was geen verkoop op de dag zelf. Die hadden we dus niet, die lagen bij de kassa. Of ze ons toch wellicht wilden laten doorrijden. Nee dus. Na enkele telefoongesprekken tussen de lokale gendar-

merie en de club, mochten wij onze auto buiten het vissersdorp parkeren en lopend naar het stadion.

Door de kleine steegjes en straatjes, langs het water, viel het ons op dat er in heel veel Volendamse woonkamers, op de vensterbanken een symmetrisch stel van aarde-werk potten stonden opgesteld. Al verder wandelend sloeg de Haagse fantastie op hol. Wij vroegen aan Josh Wagenaar of hij opgemerkt had dat er nagenoeg overal potten voor de ramen stonden. Niet echt, maar toen hij er op ging letten, kwam uiteraard al snel de vraag waarom dat was. In ons beste Engels legde we hem uit dat dit een typisch Volendamse traditie is en dat het de urnen van de beide ouders betrof. Ietwat bleekjes achter de neus, vroeg Jos, of we een grap maakten, maar uiteraard waren wij zeer serieus.

Gefascineerd kwam de vervolgvraag wie dan in welke 'urn' lag. De vader altijd links, de moeder altijd rechts. En als de moeder nog leeft, 'dan is de pot leeg', idem voor de vader. Jos geloofde het verhaal in zijn geheel. Tot op heden ! Als u binnenkort door Volendam loopt, let maar op. De einduitslag was 2-2. Alleen in Canada leeft het verhaal nog voort.

Ron Triep

HAAGSE BRABANDER REVY ROSALIA PREEKT PASSIE ALS JEUGDTRAINER

Revy Rosalia als selectiespeler van ADO Den Haag.

Hij verdiende ooit als A-junior van ADO Den Haag tegelijk met liefst drie ploeggenoten zijn promotie naar de A-selectie, verkaste als profvoetballer vervolgens naar Brabant, om in 2017 als net begonnen jeugdtrainer terug te keren naar zijn Haagse roots. Sinds deze zomer assistent van Frans Danen bij het team onder 17 onderstreept Revy Rosalia het belang van strijd en passie om in het voetbal te slagen.

Vier zelf opgeleide talenten die samen de stap naar het eerste elftal maken. Die luxe kende ADO Den Haag in de zomer van 2001 toen Ferrie Bodde, Romeo Castelen, Michael van der Heijden en Revy Rosalia met hun eerste profcontract de stap naar de A-selectie maakten. Een jaar eerder verraste het kwartet met de A1 vriend en vijand door het eigen internationaal jeugdtoernooi te winnen. "Het was een talentvolle ploeg, waarvan meerdere spelers in de gaten werden gehouden", weet Rosalia nog. Castelen werd als eerste vastgelegd en daarna volgden de anderen. "Dat was best uniek, want een jaar eerder kreeg alleen Santi Kolk een contract." Groeiden Castelen, Bodde en Van der Heijden vrijwel direct uit tot gewaardeerde basiskrachten, Rosalia had daar langer voor nodig. "De anderen waren wat verder in hun ontwikkeling dan ik. Bodde en Van der Heijden waren allebei al heel volwassen spelers en Castelen was een uitzonderlijk talent." Als niet te passeren verdediger en middenvelder droeg Rosalia wel zijn steentje bij aan het kampioenschap dat het tweede elftal dat seizoen behaalde en veroverde hij ook een plek in de hoofdmacht voor de nacompetitie, waarin hij alle wedstrijden speelde.

"Alleen heb ik daarna niet kunnen doorpakken. Ik had het moeilijk om in het elftal te komen, was in mijn hoofd toen ook nog heel jong en wist niet wat ervoor nodig was om in het profvoetbal te slagen."

Import-Brabanders

Om aan spelen toe te komen, liet Rosalia zich na tweeënehalf seizoenen verhuuren aan Haarlem. Met zijn prestaties daar verdiende hij een 3-jarig contract bij TOP Oss. Inmiddels ook vader geworden was dat voor Rosalia reden om met zijn gezin naar Brabant te verkassen. "We hebben daar een leuke stad gezocht en uiteindelijk gekozen voor Tilburg." Als import-Brabanders kenden de Rosalia's daar twaalf leuke jaren en groeiden de kinderen op in een fijne omgeving. Nadat hij zijn voetbalschoenen definitief aan de wilgen had gehangen, keerde Revy terug naar Den Haag. "Mijn toenmalige partner en ik komen allebei uit Den Haag en hadden hier onze familie en vrienden. Den Haag is toch mijn stad."

Na zijn laatste jaar als voetballer bij het Brabantse Dongen begon Rosalia daar als jeugdtrainer bij de jongens onder 15 en kreeg eigenlijk tot zijn eigen verbazing direct de smaak te pakken. "In het betaalde voetbal leer je dat er meer bij komt kijken dan alleen kwaliteit. Bij mij ging het in het begin alleen maar om lekker voetballen, maar naarmate je ouder wordt, ga je dingen anders zien. Bij de onder 15 van Dongen hadden wij een super seizoen en heb ik ook ervaren hoe leuk het is voetballers in hun ontwikkeling te beïnvloeden. Ik haalde er geweldig veel voldoening uit om jongens met plezier op het veld te laten staan."

Revy Rosalia, als assistent-trainer van Onder 17.

Lekker voetballen niet genoeg

Teruggekeerd in de Residentie ging Rosalia als jeugdtrainer aan de slag bij DHC en haalde daar ook razendsnel de trainersdiploma's UEFA C en B. In zijn streven het hoogste diploma te halen, kreeg hij te horen dat het dan goed te zijn goed rond te kijken bij een profclub. Hij zocht toen contact met Frans Danen, Hoofd Opleiding van ADO Den Haag. "Wat is er nu mooier dan om ervaring op te doen bij de club waar je ooit zelf in het profvoetbal bent begonnen en waar je ook nog supporter van bent?" Met het doel om op termijn zelf hoofdtrainer te worden, staat Revy Rosalia Danen bij ADO Den Haag onder 17 nu bij als assistent-trainer. Hij heeft daarbij helder voor ogen hoe hij nieuwe talenten wil helpen op termijn

eveneens de stap naar het profvoetbal te maken. "Om het te halen, spelen meerdere factoren een rol. Los van je talent is heel belangrijk dat strijd en de passie om te slagen in je core zitten. Ik heb mijn spelers voor de wedstrijd van vandaag nog gezegd dat je passie niet kan leren, dat moet echt in je zitten. Op een bepaald niveau komen is één ding, maar daar ook blijven is iets anders. Wij hebben een heel talentvolle groep, maar wat ik probeer duidelijk te maken, is dat lekker voetballen niet genoeg is." Gezien het resultaat (5-2 tegen de Koninklijke HFC na een pijnlijke nederlaag tegen De Graafschap een week eerder) heeft Rosalia niet voor dovemansoren gepreekt.

Roeland Gelink

DE PERSCONFERENTIE: INITIATIEF VAN ADO

'A.D.O. is dus Kampioen van Nederland geworden, maar de uitslag 5-2 geeft wel een heel bedrieglijk beeld van het spelverloop.' Dat schreef de gerenommeerde sportjournalist ir. Ad van Emmenes in 1942 in De Sportkroniek. 'Naar mijn smaak heeft Eindhoven in deze kampioenscompetitie het beste voetbal laten zien, maar is A.D.O. de gelukkige kampioen.'

Tot het midden van de jaren zestig van de vorige eeuw

konden de supporters over de wedstrijd van hun favoriete club dit soort verslagen in de krant of De Sportkroniek lezen. Het verslag was een weergave van de wedstrijd, zoals die door de ogen van de journalist was gezien. Dat verslag was niet altijd een objectieve weergave.

Net zoals dat nu ook nog gebeurt, werd er voorafgaande aan de wedstrijd een voorbeschouwing in de krant geplaatst. Daarin was de vermoedelijke opstelling voor de komende wedstrijd te lezen en schreef de journalist wat de kansen waren om de wedstrijd te winnen en hoe er gespeeld moest gaan worden om het maximale resultaat te behalen.

Als een speler niet beschikbaar was door ziekte of een blessure, of als hij in militaire dienst zat en geen vrij kreeg van zijn commandant onder wie hij diende, dan werd dat vooraf door de club gemeld. Het belang van het ontbreken van die speler nam de journalist dan in zijn voorbeschouwing mee. Vragen die een journalist, voor of na de wedstrijd over de opstelling of het vertoonde spel had, waren in het artikel te lezen. Maar die vragen werden ook vaak door de journalist zelf beantwoord. Het gebrek aan volledige informatie was er mede de oorzaak van, dat er soms door de journalist of de lezers conclu-

sies werden getrokken die onjuist of onvolledig waren. De clubs hadden wel eens aangegeven dat ze het best vervelend vonden als er op basis van de verslagen in de kranten een conclusie werd getrokken die niet juist was. De clubs stelden zichzelf dan ook de vraag hoe dit kon worden opgelost en hoe zij de journalisten van juiste informatie konden voorzien.

Aan het begin van het seizoen 1967-1968 bedacht ADO dé oplossing: 'Geef journalisten de mogelijkheid om na de wedstrijd de trainers vragen te stellen.' Andere Eredivisieclubs en de journalisten vonden dit een goed voorstel en omarmden dit met groot enthousiasme.

En zo gebeurde het, dat de trainers voortaan na de wedstrijd de pers te woord stonden en hun vragen beantwoordden. De trainer kreeg nu de mogelijkheid om bijvoorbeeld uit te leggen hoe hij met de gebruikte spelwijze de tegenstander had weten te verslaan en waarom hij een speler wel of niet had gewisseld. Later werden de persconferenties verder uitgebreid en kon de pers na de wedstrijd met één of twee spelers spreken.

De eerste persconferenties waren aanvankelijk een beetje losjes en ongestructureerd. Ze vonden vaak plaats in één van de kantoorruimtes, die tijdelijk als persruimte diende. Later kregen de stadions permanente perskamers en werden de persconferenties beter georganiseerd en professioneler opgezet. Weer later kwam er een zogeheten mixed zone, de plaats waar het voor de radio, tv, krant of welke andere media mogelijk is de zogeheten één op één interviews met spelers te houden. Dit leidde er mede toe dat de wedstrijdverslagen meer inhoud en kwaliteit kregen. Dat we nu dus in een wedstrijdverslag niet alleen de mening van de journalist lezen, maar ook dat wat de trainer of een speler over de wedstrijd te zeggen heeft. Bedenk dan dat we dat allemaal te danken hebben aan het initiatief ADO in augustus 1967.

Marc Klaui (met dank aan Glenn Duijzer)

TERUGBLIK ADO 1

ONGESLAGEN IN OEFENCAMPAGNE

DE BASIS VAN EEN **RAMPZALIG SEIZOEN** WAS DE CHAOTISCHE EN ONGEORGANISEERDE OEFENCAMPAGNE. ZELFS WEKEN NA DE **EERSTE TRAINING** BLEEK DE TECHNISCHE LEIDING VAN ADO NIET IN STAAT EEN GOEDE OPBOUW IN DE OEFENCAMPAGNE TE REALISEREN. UITEINDELIJK WAS DE **CLIMAX** EEN WEDSTRIJD TEGEN LEUVEN IN HONSELERSDIJK.

Net als dit seizoen bleef ADO ook vorig seizoen in de aanloop naar de competitie ongeslagen. Maar echt getest werd de club natuurlijk niet in de wedstrijdjes bij Honselersdijk (8-1), Scheveningen (2-0), Laakkwartier (10-0), Serooskerke (5-0), Kortrijk (0-0), VV RSC (10-0) en die ontmoeting met Leuven (1-1). Het gebrek aan weerstand speelde zeker een rol tijdens de eerste competitiewedstrijden en de nederlagen tegen FC Utrecht, PSV en Sparta. Pas eind augustus werd in Waalwijk tegen RKC voor het eerst gewonnen.

Gezien de zwaarte van de competitie start '20-'21 (Heracles uit, FC Groningen thuis, Feyenoord en VVV uit, Vitesse en AZ thuis en PSV uit) bestaat natuurlijk de kans dat begin november weer de stormbal wordt gehesen boven het Cars Jeans Stadion. Als dat gebeurt dan ligt het in ieder geval niet aan een organisatorisch verprutste oefencampagne.

29 AUGUSTUS: ADO DEN HAAG-AZ 1-0

Er is een gezegde dat luidt 'In voetbal is een week een lange tijd'. Wel, iedereen met een Haags hart weet dat alles in de Hofstad nog net iets extremer is: bij ADO lijkt een week wel een eeuwigheid. Zoals bijvoorbeeld de laatste week van augustus 2020, die begon met een historisch aantal van 13 spelers dat op 22 augustus in de in 2-2 geëindigde wedstrijd tegen Vitesse zijn eerste bindende wedstrijd speelde. Zo veel debutanten in één wedstrijd, dat was sinds ADO's eerste wedstrijd op 7 januari 1906 niet voorgekomen. De volgende debutanten dien-

Jonas Arweiler is blij met zijn eerste doelpunt voor ADO.

den zich twee dagen later al aan, toen ADO tweemaal een nieuwe kracht presenteerde. De Duitse spits Jonas Arweiler kwam op huurbasis van FC Utrecht, de bij Valencia opgeleide 20-jarige Spaanse jeugdinternational Pascu tekende een éénjarig contract.

Twee dagen later opnieuw opschudding onder de Haagse fans, toen bekend werd dat na Tom Beugelsdijk ook Lex Immers - opnieuw na onderling overleg - per direct vertrok bij ADO Den Haag. In tegenstelling tot Beugelsdijk lag er voor Immers (235 competitiewedstrijden voor ADO met 38 treffers) niet direct een verbintenis klaar bij een andere club. Dit werd door vele fans blijkens reacties op de sociale media gezien als een duidelijk teken, dat Immers anno 2020 niet meer kon brengen wat op Eredivisieniveau werd gevraagd. Andere fans daarentegen konden maar moeilijk omgaan met het feit dat in korte tijd weer een 'Haags icoon' zo onverwacht bij de club wegging.

De mediadiscussies liepen aan het einde van de week nog verder op, toen Valentijn Driessen in De Telegraaf in een uiterst kritische column een soort aanval op Martin Jol lanceerde. Iets, dat zowel door insiders als door de meeste fans niet werd gepruimd. Twee spandoeken in het stadion maakten die zaterdagmiddag bij het oefenduel ADO Den Haag-AZ meteen duidelijk hoe de fans dachten over de gang van zaken. 'Bij een nieuwe en frisse wind vallen appels uit de boom' stond er op één van de spandoeken; 'In Jol en Hamdi we trust' luidde de tekst van het andere.

Tijd om weer eens te gaan voetballen? Bijna! Nog voordat tegen AZ werd afgetrapt, piepte de 'news-alert' van RTV West alweer. 'Ricardo Kishna keert terug bij ADO Den Haag en tekent een prestatiecontract voor een jaar met een optie voor nog een jaar' was dit keer de boodschap. ADO kon dit nog niet bevestigen, omdat de definitieve keuring op dat moment nog moest plaatsvinden.

Twee weken voor de start van de competitie gaf in de met 1-0 gewonnen oefenwedstrijd tegen AZ duidelijk aan welke richting trainer Aleksandar Ranković op wil. Ook al kon hij nog niet beschikken over zijn gehele selectie. Drie spelers waren door positieve coronatesten niet beschikbaar, had de nieuwe Spaanse aanwinst Pascu nog een grote trainingsachterstand en moest de handtekening onder het contract van Ricardo Kishna nog gezet

worden. Tot enthousiasme van de 1100 supporters in het Cars Jeans Stadion en alle fans die de livestream van TV West thuis op hun computers bekeken, werd - net als in het laatste uur van de wedstrijd tegen Vitesse - duidelijk dat het 'ADO nieuwe stijl' in heel weinig lijkt op de ploeg, die de afgelopen seizoenen zo moeizaam door de competitie strompelde.

Als de thuiswedstrijd tegen AZ een indicatie is van dingen die gaan komen, dan lijkt het er op dat er afscheid is genomen van het plichtmatige spel, het lethargische voetbal, het eeuwige rondspelen en die vermaledijde terugspeelballen. ADO anno 2020 - nog jong, onervaren en fysiek hier en daar aan de lichte kant - speelt met opgeheven hoofd, snel, agressief en - als het maar even kan - naar voren. Met het vervangen van de saaie en wat treurig stemmende donker groene broek door een fris geel exemplaar, lijkt in 2020 de ploeg ook gepakt door een nieuw enthousiasme.

Net als het laatste uur tegen Vitesse, hanteerde Ranković tegen AZ een 4-4-2 systeem, iets dat voorlopig het beste bij de ploeg lijkt te passen. Vooral nog heeft de ploeg in iedere linie (Zwinkels in het doel, Bijen in de verdediging, Goossens op het middenveld en Kramer in de aanval) een routinier, die duidelijk de taak hebben de jonkies om hen heen goed aan te sturen. Na een wat aarzelende start, met een aantal kansen voor AZ - zo moest Kemper de bal van de lijn halen - lukte dat redelijk.

Het verdedigende viertal Van Ewijk-Bijen-Pinas-Kemper raakte steeds beter ingespeeld, waardoor Van Ewijk op rechts en Kemper op links herhaaldelijk de mogelijkheid kregen - en die ook grepen - om langs de lijn op te rukken. Even opvallend was de grote variatie aan kwaliteit van ADO's middenveld. Bourard - duidelijk minder balverlies dan tegen Vitesse - had de slimme passjes, Goossens stuurde aan vanaf links, Ratiu deed hetzelfde van rechts en de opvallende Kees de Boer zorgde voor het loopvermogen en speelde diep zodra dat maar kon. Het spitsenduo Kramer-Arweiller tenslotte etaleerde regelmatig diepgang en speelde complementair. ADO's enige treffer was daarvan ook het gevolg: Kramer schermde de bal effectief af en stuurde met een goede voetbeweging de Duitse debutant de diepte in. De afronding was overtuigend. De vele wissels in de slotfase maakten duidelijk dat Ranković nog veel mogelijkheden

heeft die stuk voor stuk geen verzwakking hoeven te zijn. Vooral de invalbeurt van jeugdinternational Vicente Besuijen maakte indruk. In totaal speelde hij in twee wedstrijden nu al zo'n 35 minuten op de linker vleugel. Het moet ook niemand hebben verbaasd, dat hij als raspingelaar in die periode ook maar één bal terugspeelde. Voortdurend keek hij naar voren. Kort voor tijd maakte ook Pascu (invaller voor Goossens) zijn debuut in de Haagse hoofdmacht; ADO's 15e debutant in acht dagen.

Uiteraard was Ranković na afloop een tevreden mens: 'We hebben een ander en goed gezicht getoond. In gedeeltes heb ik de ploeg gezien die ik wil zien. Dat is mooi', zei hij na afloop.

4 SEPTEMBER: SPARTA-ADO DEN HAAG 1-1

Negen dagen voor de competitie start in Almelo bleef het ADO van Aleksandar Ranković ook in de vijfde en laatste oefenwedstrijd van de voorbereiding op de competitie ongeslagen. Dat klinkt niet alleen leuk, dat is het ook. Al zal natuurlijk pas tegen Heracles Almelo moeten blijken wat die reeks van twee overwinningen (op Almere en AZ) en drie gelijke spelen (tegen MVV, Vitesse en nu dus Sparta) waard is.

Vorig seizoen hebben we in ADO Den Haag Post aangegeven – zie ook de inleiding - dat het destijds belachelijk slecht georganiseerde oefenprogramma er mede debet was aan de zoveelste slechte competitie start van de Haagse ploeg. Dit keer valt de leiding in organisatorisch opzicht niets te verwijten. De coronapandemie – en de daarbij behorende overheidsmaatregelen - maakte het plannen van wedstrijden overigens zeer lastig. En daar kwam nog eens bij dat de al afgesproken wedstrijd bij – of all teams – NAC Breda op het laatste moment moest worden afgezegd, omdat kort voor de geplande aftrap ADO vier nieuwe coronagevallen kende in de groep van spelers en begeleiders.

De wat later vastgestelde vrijdagmiddagwedstrijd op een leeg Spangen was dan ook zeer welkom. Dat ADO aanzienlijk minder speelde dan tegen AZ en op het laatste moment een voorsprong - penalty van aanvoerder (!!!) Kramer – verspeelde, deed aan het optimistische gevoel dat er al enige tijd leeft onder de Haagse aanhang nauwelijks iets af.

Het team dat op Het Kasteel aantrad verschilde in een

Merkwaardig beeld: Michiel Kramer met op de achtergrond Tom Beugelsdijk als Spartaan.

paar posities met de ploeg die AZ had bedwongen. In het doel keerde de van zijn ziekte herstelde Luuk Koopmans terug en op het middenveld was de plek van de met Roemenië onder 21 in Finland verblijvende Ratiu overgenomen door de enkele dagen ervoor van PSV gehuurde 21-jarige Belg Dante Rigo.

Dat zowel de in 2007 door PSV van Lierse overgenomen Belgische jeugdinternational (meer dan 30 jeugdinterlands!) als de Eindhovense club voor ADO koos als nieuwste stap maakte duidelijk dat ADO sinds het aanstellen van het nieuwe technische hart een nieuwe status binnen het Nederlandse voetbal heeft. Vorig jaar nog werd Rigo uitgeleend aan Sparta (18 wedstrijden) waar hij samenwerkte met ADO's nieuwe oefenmeester Aleksandar Ranković. Geen wonder dus dat Martin Jol na het tekenen van Rigo een tevreden man was: 'Dante is een multifunctionele middenvelder die vorig jaar bij Sparta liet zien dat hij voetballend een meerwaarde kan zijn voor iedere Eredivisieclub. Dante is een technische speler met een fijne traptechniek. Wij zijn zeer content dat hij voor ons koos.' ADO Den Haag en Rigo zetten de handtekeningen onder het huurcontract op de laatste dag van augustus, toevallig ook de dag dat de komst van Ricardo Kishna een definitief karakter kreeg.

De op 4 januari 1995 in Den Haag geboren Kishna geldt – samen met bijna leeftijdsgenoot Nathan Aké - als één van de grootste talenten die ADO de afgelopen decennia voortbracht. ADO ontdekte het talent Kishna op diens zevende bij VUC. In het Zuiderpark werd hij echt een 'clubman', een gevoel dat hij nooit kwijtraakte. Ook niet

toen Ajax hem in 2009 naar Amsterdam lokte. Daar werd hij al snel één van de sterren, van wie iedereen kon zien dat hem een grote toekomst wachtte. Internazionale en Liverpool wilden hem al in 2011 overnemen, maar Kishna bleef in Amsterdam – en in de buurt van Den Haag. Zijn debuut in Ajax 1 kwam in de dramatisch verlopen Europese thuiswedstrijd tegen Red Bull Salzburg. Op 20 februari 2014 stond Ajax al na 35 minuten met 0-3 achter. Aan die stand kon Kishna – die in de 60ste minuut invaller was voor Christian Poulsen - niets meer veranderen. Vier dagen later maakte hij in de thuiswedstrijd tegen AZ zijn Eredivisiedebuut. Na rust nam hij de plek in van Bojan; binnen een kwartier was zijn eerste treffer een feit.

Hoewel hij in anderhalf seizoenen bij Ajax in totaal 36 Eredivisiewedstrijden speelde (6 goals), was de verstandverhouding met Frank de Boer niet best. Zaakwaarnemer Mino Raiola wist raad en kwam op de proppen met Lazio Roma, dat in 2015 zo'n drie miljoen euro betaalde en Kishna een tot 2020 lopend contract aanbod. Na anderhalf seizoenen in de Serie A (16 wedstrijden, 2 goals) wilde Lazio Kishna in de Franse Ligue 1 meer ervaring laten opdoen. Hij werd voor een half jaar uitgeleend aan Lille, waarvoor hij 11 wedstrijden (0 goals) zou spelen. Lazio, dat inschatte dat de nog jonge Kishna ook in een nieuw seizoen in de Serie A nog niet veel aan spelen toe zou komen, ging in de zomer van 2017 opnieuw op zoek naar een club die Kishna wilde huren. De vleugelspits wilde dolgraag naar Den Haag. Iets dat Mino Raiola op de laatste dag van de transferperiode wist te regelen.

Net als afgelopen seizoen begon ADO ook in 2017 het nieuwe seizoen met drie nederlagen. In de vierde wedstrijd kwam de ommekeer. Op de zaterdagavond van 9 september won ADO dankzij twee treffers van Nasser el Khayati met 1-2 bij Willem II. De langzaam maar zeker fit wordende Kishna kwam na 73 minuten in het veld voor Elson Hooi. Kort voor tijd leidde zijn actie en assist tot de winnende treffer van El Khayati. Een week later kwam aan het avontuur van Kishna op een dramatische manier een einde. In de thuiswedstrijd tegen Ajax was hij na 56 minuten opnieuw invaller voor Hooi. In het veld maakte hij de luid bejubelde gelijkmaker van Bjørn Johnsen nog mee. Zes minuten later – pal voor de Noord-tribune – scheurde hij zijn voorste kruisband; het seizoen was voor Kishna voorbij.

Midden in Kishna's uiteindelijk zestien maanden durende herstelperiode regelde Raiola opnieuw dat ADO de be-

schikking kreeg over Kishna. Begin 2019 was er de hoop dat de vleugelspits in de tweede helft van de competitie ADO zou kunnen versterken. Hij reisde mee naar het trainingskamp in Belek. In Turkije bleef het nog bij trainen, maar op 22 januari 2019 was Kishna in staat tot 30 zeer goede minuten, spelend voor Jong ADO in een testwedstrijd tegen Jong Willem II. De rentree leek hoopvol te verlopen. Maar uiteindelijk bleek de knie toch niet in orde. De bijna 500 dagen bleken voor Kishna's herstel niet genoeg. Zijn knie bleef 'wankel', uiteindelijk bleek een nieuwe operatie in de Verenigde Staten nodig om de knie weer geheel wedstrijd-klaar te krijgen. In de winter van 2020 was er opnieuw contact tussen Kishna en ADO. Tot een overeenkomst kwam het toen nog niet. Daarop moesten beide partijen uiteindelijk wachten tot 31 augustus 2020.

Terwijl de vreugde om de rentree van Kishna groot was, keken Haagse voetbalfans – en niet alleen zij – met verbazing naar Breda, waar de ene na de andere Hagenaar neer was gestreken.

Na Mattijs Manders (vier jaar bij ADO, verdeeld over twee periodes), trainer Maurice Steijn (15 jaar als speler, jeugdtrainer, assistent, interim en hoofdtrainer), assistent Edwin de Graaf (3,5 jaar; als speler en assistent) en Dion Malone (zeven seizoenen, verdeeld over twee periodes) doken kort voor het competitiebegin ook 'icoon' Lex Immers en scout Lex Schoenmaker junior (na 13 jaar ADO) op in Breda. De ongerustheid over de Haagse invasie was in Breda zo groot, dat Manders een speciaal interview moest geven aan de plaatselijke krant waarin hij de NAC-aanhang moest geruststellen met de verzekering dat er 'vanaf nu niemand meer van ADO naar NAC komt'. Manders doelde met name op geruchten dat ook Jeffrey van As (dit seizoen technisch directeur van Roda JC) in het Rat Verlegh Stadion zou terugkeren. Van As en Steijn zijn immers bevriend en ook is Van As voormalig speler, scout en TD van NAC. Die laatste functie had hij 2,5 jaar lang samen met Manders bij ADO. 'Van As komt helemaal niet naar NAC en is nooit een kandidaat geweest', vertelde Manders aan de Brabantse media. Hij voegde er aan toe: 'Begrijp niet waarom iemand dat roept en anderen dan denken dat het zo is. En om iedereen gerust te stellen, er komt niemand meer van ADO.'

Met Dante Rigo, maar nog zonder de hard trainende Ricardo Kishna, droeg ADO op Spangen voor het eerst

het lichtblauwe uitshirt. Voor de vaste volgers even wennen. Zoals gezegd haalde ADO op het Rotterdamse kunstgras niet het niveau van een week eerder. Dit, hoewel ADO twee situaties kende, waaruit het gemakkelijk aan de leiding had kunnen komen. Eerst verdween de bal via de hak van Peet Bijen net over het doel. En vlak voor rust ging een laag schot van Samy Bourard net voorlangs. De tweede helft was - wat spelniveau betreft – nog minder dan de eerste. Na een uur spelen kreeg Sparta nog de beste kans, maar bij de inzet van Duarte tikte Koopmans tegen de paal. Treffers vielen pas in de slootfase. Eerst maakte Vriends hands na een voorzet van Besuijen. Kramer verzilverde de strafschop. Dat Sparta kort voor tijd nog gelijk maakte, lag vooral aan Bijen die de bal totaal onnodig met de knie speelde. Er ontstond daarna een rommelige situatie die door Jeffry Fortes werd besloten met een hard schot in de bovenhoek.

Dit is de ploeg waarmee ADO de oefencampagne 2020 afsloot: Koopmans / Van Ewijk (70. Bakker), Bijen, Pinas, Kemper (83. Meijers) / Rigo (83. Pascu), De Boer, Goossens (31. Besuijen), Bourard / Arweiler (70. Amofa), Kramer (83. Falkenburg).

WEER GEEN PUNTEN BIJ BEGIN SEIZOEN

Langzamerhand is het ADO's één van de meest vervelende tradities: de mislukte competitiestart. De ongeslagen status van de oefenperiode bleek opnieuw geen garantie voor een aantal punten in de eerste competitieduels. Ondanks het mooie nazomer weer was het, voor de paar duizend fans die als gevolg van de coronacrisis aanwezig mochten zijn, niet echt genieten in zowel Almelo als in het Cars Jeans Stadion. De eerste wedstrijden van 2020-2021 waren nauwelijks het aanzien waard. Zowel bij Heracles-ADO als bij ADO-FC Groningen liepen 21 matig spelende voetballers op het veld. In beide wedstrijden was er steeds maar één uitblinker. Helaas voor ADO droegen zowel Silvester van der Water als Adjin Hrustic het verkeerde shirt.

13 SEPTEMBER: HERACLES-ADO DEN HAAG 2-0

Drie dagen voor de openingswedstrijd van het nieuwe seizoen liet het op financiële besparingen jagende ADO weer een geroutineerde (en daardoor dus dure) speler gaan. Na Tom Beugelsdijk en Lex Immers was het nu de

32-jarige Erik Falkenburg die het geelgroen van ADO verwisselde voor het geelzwart van Roda JC. Voor Falkenburg (ruim 300 Eredivisie duels) al zijn achtste Nederlandse club.

Zonder enige twijfel zijn de ingrepen die Martin Jol en Mo Hamdi deze zomer hebben gedaan in de spelersgroep van ADO zeer bijzonder te noemen. Maar zonder historische parallel zijn ze niet! We gaan 58 jaar terug in de tijd, naar september 1962. Net als nu was ADO het seizoen '62-'63 begonnen met twee nederlagen (1-3 thuis tegen PSV en daarna 0-1 bij Fortuna'54) en net als de ADO-aanhang het gehele afgelopen seizoen, had destijds ook ADO's nieuwe trainer Ernst Happel zich rot geërgerd aan de instelling van zijn spelers.

Onder het motto 'genoeg is genoeg' besloot de Oostenrijker drie dagen voor de wedstrijd tegen – opmerkelijk genoeg ook toen al – Heracles tot een chirurgische ingreep. Ondanks het feit dat hij een aantal geblesseerde spelers moest missen, besloot Happel toch om de volgens hem te matig presterende Mick Clavan, Henny Den Engelse, Guus Haak en Cock Clavan uit zijn ploeg te bannen. Zij werden in het tweede elftal opgesteld in de uitwedstrijd op zaterdagmiddag tegen Feyenoord 2 (ADO zou met 0-2 winnen, red.). Tegen Heracles ging Happel het met jonge en hongerige spelers proberen.

Zijn ingreep bleek zeer succesvol, getuige het verslag in De Telegraaf van maandag 10 september:

De Oostenrijkse trainer Ernst Happel, nog maar kort bij de Hagenaars in dienst, had een chirurgische ingreep toegepast door Haak, Den Engelse en de gebroeders Clavan naar het 2de elftal te verwijten. Bovendien was Feldmann wegens ziekte niet beschikbaar en Jan van der Hoek en Jan Verhoek door blessures. Dat betekende dat 7 spelers vervangen moesten worden. Dat gebeurde met succes waarvan 10.000 toeschouwers getuige zijn geweest. Mentaal was de Haagse ploeg nu goed en dat ontbrak juist in de 2 eerste wedstrijden tegen PSV en Fortuna'54.

De zeven nieuwe spelers waren destijds tegen Heracles overigens succesvoller dan de zeven (!) nieuwelingen die 13 september in Erve Asito van Heracles met 2-0 verloren. Happels ADO van 1962 won de thuiswedstrijd met 1-0 van de Almeloërs (kopbal Piet de Zoete).

Het was een goed begin voor Happel, die er overigens – met al zijn geweldige kwaliteiten – nog 2,5 jaar over zou doen om ADO helemaal te vormen tot de ploeg die hij voor ogen had.

ADO had vorig seizoen de oudste spelersgroep van de Eredivisie. Hoe anders was dat in Almelo, waar Ranković een basisteam in het veld stuurde met twee 20-jarigen (Milan van Ewijk en Kees de Boer), twee 21-jarigen (Boy Kemper en Dante Rigo), twee 22-jarigen (Shaquille Pinas en Andrei Ratiu), de 23-jarige Jonas Arweiler en de 24-jarige Samy Bourard; vijf van hen speelden tegen Heracles ook nog eens voor het eerst een Eredivisie-duel. Dat het geen succes werd mag eigenlijk nauwelijks een wonder heten voor de verantwoordelijken. Het besef dat de talentvolle, maar zeer onervaren en fysiek nog niet rijpe ploeg tijd nodig heeft was vanaf het begin van 'de omwenteling' bij de technische staf wel duidelijk. Een paar dagen na de 2-0 nederlaag – en in de aanloop naar de wedstrijd tegen FC Groningen – zou Ranković er tegen de media met duidelijke woorden over praten.: 'Wij hebben van 23 spelers afscheid genomen en met de huurling van Hoffenheim (de op vrijdagmorgen aangetrokken Israëlische international Ilay Elm Kies, red.) erbij 15

ADO Den Haag treurt, Heracles viert feest.

spelers gehaald. Het is extreem, maar wel noodzakelijk. Dit is het beleid van de club. Ik ben de trainer die het beleid uitvoert, dat wil ik doen voor een langere periode. Van die vijftien nieuwelingen hebben er twee of drie Eredivisie-ervaring. Dat zegt ook veel; ADO heeft de laatste twintig jaar niet zoveel veranderingen gekend. Het is extreem, maar wel noodzakelijk. Geld hebben we niet, dus wij moeten wel iets creëren om de club te helpen", aldus Ranković over de mutaties. Hij voegde er nog aan toe: 'Deze jongens hebben tijd nodig. De gemiddelde leeftijd in de Eredivisie is niet hoog. Wij hebben ook veel jonkies. Mijn taak als trainer is om hen zo snel mogelijk beroemd te maken'.

Beroemd, dat werden de ADO-spelers in de wedstrijd tegen Almelo zeker niet. Het middenveld werd compleet overlopen (Dante Rigo. 'Ik had er meer van verwacht.

Het was teleurstellend, daar ben ik eerlijk over. Zowel qua resultaat als voor mezelf') en de arme linksback Boy Kemper verzoop helemaal tegen de vlammeende Silvester van der Water.

De aanvaller speelde met een assist en een goal de hoofdrol in wat uiteindelijk zijn afscheidswedstrijd zou blijken te zijn. Van der Water gaat spelen voor Orlando en kwam voor de tweede competitieronde uit tegen Willem II al niet meer opdagen. Wat Kemper betreft had hij beter al een week eerder weg kunnen blijven. Nu had de Heracles-rechtsbuiten een aandeel in beide treffers en in de beide gele kaarten die Kemper ontving.

Ondanks het voortdurende overwicht van Heracles was het opmerkelijk dat de beide treffers pas vielen in de tweede helft en na grote Haagse fouten bij hoekschoppen; zowel bij een corner tegen als ook bij een corner voor. De openingstreffer van Heracles viel in de 48ste minuut toen Shaquille Pinas niet goed oplette bij een corner van Van der Water, waardoor de instormende Rai Vloet ongehinderd kon inkoppen: 1-0. Na eerst nog een aantal grote kansen van Heracles op het nippertje te hebben overleefd, leek ADO zich zo rond de 65ste minuut ter herpakken. Na een kans voor Michiel Kramer kreeg ADO een corner waaruit Heracles zou scoren. De indraaiende bal werd bij de eerste paal weggekopt, waarna Heracles razendsnel met vier man uitbrak.

De meeverdedigende invaller Catic kwam fysieke kracht te kort om onheil te voorkomen. Sterker nog, met zijn mislukte sliding lanceerde hij Van der Water die op Koopmans kon afstormen. Met vier tegen twee leek Heracles de counter nog even zelf om zeep te helpen, maar uiteindelijk kon Van der Water de bal toch in het Haagse doel glijden. Die 2-0 was beslissend, zeker toen Kemper na 72 minuten Van der Water alleen maar stuitte door een overtreding te maken. Scheidsrechter Van der Eijk toonde de linksback voor de tweede keer de gele kaart en de wedstrijd was definitief gespeeld. 'Dit geeft geen realistisch beeld van ons', zei Ranković na afloop. 'Ik heb dingen gezien waardoor ik ga veranderen en waar ik aan ga werken de komende periode.'

- ADO Den Haag speelde in Almelo met rouwbanden vanwege het overlijden van Harry Vreken (85).
- Voor de eerste keer in de clubhistorie werd er in een Eredivisiewedstrijd door ADO vier keer gewisseld. Goossens, Catic, Ould-Chikh en Amofa kwamen in de loop van de tweede helft in het veld.

WEER **VIJF** MUTATIES

Nog geen dag na de nederlaag in Almelo slaagde ADO er in de selectie te voorzien van een aanvallende impuls. Na tien dagen onderhandelen kon de 20-jarige David Philipp – een aanvallende middenvelder die ook als vleugelaanvaller kan spelen - voor twee seizoenen worden gehuurd van Werder Bremen. ADO heeft daarna een optie tot koop, waarna Werder Bremen op haar beurt het recht heeft hem terug te kopen.

Op woensdagmiddag kwam er – na het spelen van 250 officiële wedstrijden (7 goals en 29 assists) voor ADO Den Haag – voorlopig een einde aan het verblijf van Aaron Meijers in het Cars Jeans Stadion. De 32-jarige ex-aanvoerder werd verhuurd aan Sparta. In de selectie van ADO werd hij vervangen door de 22-jarige Lassana Faye, afkomstig van Sparta, daarvoor spelend voor Spartaan '20, Sparta, PSV en Vitesse. Faye is een Nederlands-Senegalese voetballer, die vier jeugd-interlands voor Oranje speelde.

Op vrijdagmorgen tenslotte lukte het op het laatste moment (de transfer werd ingevoerd om 11.50 uur, met tien minuten speling dus!) om de transfer van de 20-jarige Israëliësch international Ilay Elm Kies, komend van het Duitse Hoffenheim, af te ronden. De veelzijdige middenvelder – hij kan spelen op '6', op '8' n op '10' – wordt voor een jaar gehuurd van Hoffenheim, waar hij nog tot medio 2023 onder contract staat.

20 SEPTEMBER: ADO DEN HAAG-FC GRONINGEN 0-1

Van de drie (nieuwste) nieuwelingen Lassana Faye (22), David Philipp (20) en Ilay Elm Kies (20) had alleen de linksback ervaring in de Eredivisie. Als gevolg van de schorsing van Kemper was Faye de enige van de meest recente nieuwe krachten die tegen FC Groningen van start mocht gaan in ADO's eerste thuiswedstrijd sinds 29 februari. Faye was één van de vier nieuwe gezichten in de ploeg van Ranković, waarin ook basisplaatsen waren voor John Goossens en de vleugelspitsen Bilal Ould-Chikh Vicente Besuijen. Ook trainer Danny Buijs van FC Groningen (in het verleden 63 wedstrijden met 9 goals voor ADO) kon niet van start gaan met hetzelfde team, waarmee hij een week eerder tegen PSV (1-3 nederlaag) begon. Arjen Robben immers was toen al na een half uur met een blessure uitgevallen en kon niet spelen in het Cars Jeans Stadion.

Als gevolg van de coronamaatregelen vonden uiteindelijk 3.378 bezoekers een plekje in het zonnige en van een prachtige grasmat voorziene stadion. Net als de 2.700 Heracles-fans een week eerder werden ook de Hagenaars niet op een spetterende partij voetbal getrakteerd. Sterker nog, daar waar Heracles-ADO nog goed was voor 29 doelpogingen (21 voor Heracles en 8 voor ADO) leverde ADO-FC Groningen niet meer dan 19 doelpogingen op, 6 voor ADO en 13 voor Groningen.

Hoewel ADO's spel tegen Groningen wel iets beter was dan wat er tegen Heracles op de mat werd gelegd, bleef vooral het gebrek aan stootkracht in de voorste linie zorgwekkend. Slechts één van die 14 doelpogingen van ADO was daadwerkelijk een schot tussen de palen; een onbetekenend schot van Ould-Chikh. Het gebrek aan creatief vermogen lijkt vanuit het afgelopen seizoen overgenomen; overigens merkwaardig omdat negen van de tien spelers die de wedstrijd tegen Groningen speelden op die 29ste februari niet in het veld stonden. Ranković; 'Wij creëerden pas kansen tegen het einde van de wedstrijd, toen we meer druk gingen zetten. Dat is wel een punt waar we richting de volgende wedstrijd, tegen Feyenoord, aan gaan werken.'

De tweede bal gericht tussen de palen speelde in bovenstaande statistiek geen rol: het eigen doelpunt van Pinas. Na 23 minuten raakte de centrale verdediger de bal na een voorzet van Bart van Hintum geheel verkeerd. Pinas was er later kapot van. "Het is natuurlijk best vervelend als je een eigen goal maakt en het was bovendien de enige goal van de dag. Daar ben je dan wel kapot van, dat je de ploeg zo dupeert. Het is ongelukkig, maar zulke dingen maken je alleen maar een betere en sterkere voetballer'. Na afloop kwamen de tranen en moest Pinas getroost worden door ploeggenoten en technische staf. Ranković was realistisch: 'Hij was heel emotioneel omdat hij een eigen goal had gemaakt, maar niemand neemt hem dat kwalijk.'

Uiteraard zocht de coach ook naar positieve punten. Ten opzichte van de wedstrijd tegen Heracles zag hij verbeteringen: 'Wat we vorige week niet deden – het aangaan van duels - hebben we nu wel gedaan. Het meest tevreden ben ik dan ook met de inzet van de spelers.'

Ook constateerde Ranković dat ADO – net als een week eerder in Almelo – geen greep had op het middenveld: 'Dat hebben we in de rust getracht om te zetten door het

Shaquille Pinas: de enige schutter, maar geen matchwinner.

inbrengen van Ilay Elm Kies. Het was alleen jammer dat we hem na twintig minuten weer moesten wisselen'.

Ontegenzeggelijk waren de 20 minuten van de Israëlische middenvelder de beste minuten van een ADO-speler tot dusverre in dit seizoen. Elm Kies ging voorop in de strijd en als hij niet door een krampaanval in de kuit was getroffen, zou het niet onmogelijk zijn geweest dat hij ADO zelfs nog naar een puntending had kunnen leiden. Dat – en toch ook de duidelijk grotere inzet van de gehele selectie – zijn de strohalmen waar de ADO-aanhang zich maar aan vast moet houden.

- Nadat ADO vorige week voor het eerst vier invallers in bracht tijdens een Eredivisiewedstrijd, werd dat record tegen Groningen weer gebroken en gezet op het maximum van vijf.

Jan-Hermen de Bruijn

1970-1971: ADO'S BESTE EREDIVISIESEIZOEN OOIT (DEEL 2)

ADO's beste Eredivisie seizoen ooit was dat van 1970-1971. Nu vijftig jaar geleden dus. Aanleiding om daarop terug te blikken. In tien delen. In deze ADO Den Haag Post het tweede deel, over het einde van de maand augustus en de hele maand september 1970. Een periode, waarin de ploeg van trainer Vaclav Jezek veel weerstand ontmoette, maar deze toch weerstond en met goede resultaten afsloot. Inclusief een met Sparta gedeelde verrassende positie van koploper in de Eredivisie.

Lex Schoenmaker was in de eerste competitiewedstrijd tegen NAC per brancard van het veld gedragen. Gevreesd werd voor een gebroken kuitbeen. Bij ADO werd gevreesd voor langdurige uitschakeling. Trainer Vaclav Jezek kon al niet beschikken over de Noor Harald Berg, die nog tobde met de naweeën van de in mei 1970 opgelopen enkelblessure. Echter, wat Lex Schoenmaker betreft viel de schade mee: een zware kneusing. Alleen, de aanstaande wedstrijd op Houtrust tegen Holland Sport zou voor hem taboe zijn. 'Als hij dan maar de wedstrijd daarop, thuis tegen Ajax, weer fit is en kan spelen...'

Inmiddels had Jan van den Oever dan toch een akkoord bereikt met de clubleiding over een nieuw contract. De onderhandelingen verliepen zo moeizaam, dat Van den Oever zich al had opgegeven voor het volgen van de trainerscursus. En Hans van Eeden ging onder het mes. De operatie moest leiden tot het definitieve herstel van de al maanden opspelende dijspier van het frêle talent. Cees Weimar was juist verlost van blessureleed en zou het weer gaan proberen in het B-elftal, dat in het Zuiderpark tegen de B-uitgave van Holland Sport opnam. Door de weeks had Holland Sport al geoefend tegen derdeklasser Scheveningen en verloren met 1-0! Maar ach, voor de pr natuurlijk niet lekker, maar toch blijft zo'n oefenresultaat een monster zonder waarde. Of hooguit een wake up call.

Wytze Couperus op het punt de matchwinner te worden van de Haagse derby.

De prélude van de Grote Haagse Derby tussen de B-teams van ADO en Holland Sport in het Zuiderpark was een matig treffen, dat eindigde in 1-1 door treffers van Wim Lalleman en Jantje Coenen. De stadsderby der beide keurkorpsen trok een nagenoeg uitverkocht Houtrust met ruim 24.000 voetballiefhebbers. Zij kregen een waar spektakel voorgeschoteld, waarin onderdog Holland Sport het grootste aandeel voor zich opeiste dankzij overtuigend karaktervolle strijd. Het was een bruisende botsing, waarin Holland Sport door momenten van verslapping doffe dreunen moest incasseren. In de eerste minuut al trouwens. ADO creëerde de eerste opening in de vijandelijke defensie door de switch tussen Wytze Couperus en Harry Hestad. Couperus was weer tijdig in de spits terug om koppend de score te openen. Trouwens, Couperus toonde zich een meester in het temporiseren, passen en scoren bovendien. Aan de andere kant werd doelman Ton Thie gedwongen zijn handen te warmen aan een imponerende knal van Bennie Muller. ADO's doelman moest toch de gelijkmaker toestaan, toen Joop van Maurik profiteerde van aarzelend optreden van zijn verdedigers Joop Korevaar en Simon van Vliet. ADO nam vervolgens ten tweede male een voorsprong, nadat de bal bij een vrije trap van Aad Mansveld via de muur van Holland Sport carambolierend

Wim van Hanegem een keer los van Dick Advocaat (links), maar Ton Thie belet hem te scoren.

bij de schietgrage Wim Looije terecht kwam: 1-2. Nu was Holland Sport weer aan zet. Het ontwikkelde een ware stormloop op het doel van Ton Thie, die maar niet van wijken wilde weten. Toch zwichtte hij voor een inzet van Paul Roodnat na voorbereidend werk van Joop van Maurik. De Holland Sport-aanhang geloofde in meer en moedigde de ploeg aan met de kracht van een ware orkaan. Deze viel ineens stil, toen (weer) een vrije trap van Aad Mansveld (ditmaal snel genomen) eindigde bij Wytze Couperus, die feilloos de rol van matchwinner van de Haagse derby op zich nam: 2-3.

Opluchting bij ADO, dat na het verlaten van Houtrust de focus richtte op de volgende klus: thuis tegen Ajax.

Lex Schoenmaker en Cees Weimar keerden terug in de basis ten koste van Wim Looije en Simon van Vliet. De ongeslagen status van ADO en het feit, dat topclub Ajax op bezoek kwam, zorgde voor een run op toegangskaarten. Ook al traden de Amsterdammers aan zonder de geblesseerde Johan Crujff, ADO moest echt alles geven om bij te blijven. En kreeg als het ware vleugels, toen Lex Schoenmaker koppend doelman Heinz Stuy passeerde. Een daad, die een gejuich van een decibel-

lenniveau opleverde, dat zelden in het Zuiderpark was voorgekomen. ADO hield stand en toonde zich opnieuw opgelucht, dat het weer een minizege in de knip had bij het eindsignaal van scheidsrechter Lau van Ravens. En Ajax droop gedesilluseerd af om zich vervolgens op te maken voor Europees bekervoetbal in Albanië, tegen Nendori Tirana.

Intussen goed nieuws over de revaliderende Harald Berg. De Noor maakte een voorzichtige rentree in het B-elftal tegen Haarlem B. Een dag later traden de A-teams van beide clubs aan in Haarlem. Ditmaal kreeg ADO de gelegenheid te werken aan het zelfvertrouwen. De voorsprong, die tot stand kwam via treffers van Wytze Couperus, spelend tegen zijn oude club, en Lex Schoenmaker, bleek daarvoor louterend te werken. Dat Joop Burgers de eindstand op 1-2 bepaalde had slechts statistische waarde.

Met acht uit vier (toen werd een zege nog gehonoreerd met twee punten) keek ADO uit naar de volgende (thuis)beurt tegen FC Utrecht. Het werd een bevestiging

van de bloedvorm, waarin ADO verkeerde. Alle sterke punten kwamen tot volledige ontplooiing: de vrije trap van Aad Mansveld, waarvan Wytze Couperus weer scorend profiteerde (1-0), de ijver waarmee Harry Hestad zichzelf beloofde (2-0) en de technische elegante stijl, waarmee Lex Schoenmaker zich nadrukkelijk op de voorgrond en het middenveld presenteerde, gehonoreerd met twee goals (3-0 en 4-0). Tien uit vijf! Waar gaat dat heen met ADO, begon menigeen zich af te vragen.

Op die vraag zou wellicht het antwoord kunnen komen in de Rotterdamse Kuip, waar de kersverse wereldkampioen Feyenoord ADO's volgende gastheer zou zijn. De Rotterdammers vervroegden de ontmoeting naar de zaterdagavond om een dag extra rust te verkrijgen voor de daaropvolgende midweekse Europese bekerklus tegen UT Arad in Roemenië. Nou, in die uitverkochte kolkende Kuip stelde het Feyenoord van ADO's oud-trainer Ernst Happel heel zwaar op de proef. ADO had letterlijk en figuurlijk handen en voeten nodig om de

onophoudelijk op het Haagse doel afstormende Rotterdammers van het lijf te houden. Doelman Ton Thie stak in topvorm bovendien en had ook het nodige keepersgeluk mee. Het zinderende duel eindigde met de beginstand. En vanwege de heroïsche gevechten die Dick Advocaat op het middenveld – dat in feite ADO's tweede verdediging was – uitvocht met Willem van Hanegem kopte Voetbal International boven het verslag: Advocaat-Van Hanegem 0-0!

Hoewel ADO's eerste puntverlies werd de brilstand in de Kuip gekwalificeerd als een morele overwinning. Op de ranglijst was Sparta langszij gekomen. Na zes competitieronden was de stand in de Eredivisie is zeer ongebruikelijke: 1. ADO 11 punten, 2. Sparta 11 punten, 3. Feyenoord 10 punten, 4. Ajax 9 punten en 5. PSV 8 punten. En dat presteerde ADO zonder Harald Berg. Het zou wat worden, als hij erbij komt...

Frans Leermakers

René Pas passeert Haarlemmer Gerrit Peijs.

PROGRAMMA EN

UITSLAGEN

PROGRAMMA

ADO Den Haag 1

27 september 2020:	Feyenoord-ADO Den Haag
3 oktober 2020:	VVV-ADO Den Haag
16 oktober 2020:	ADO Den Haag-Vitesse
24 oktober 2020:	ADO Den Haag-AZ
1 november 2020:	PSV-ADO Den Haag

Onder 21

26 september 2020:	Heerenveen-ADO Den Haag
30 september 2020:	ADO Den Haag-FC Twente
3 oktober 2020:	NAC-ADO Den Haag
17 oktober 2020:	ADO Den Haag-NEC
24 oktober 2020:	Almere City FC-ADO Den Haag
31 oktober 2020:	ADO Den Haag-FC Groningen
7 november 2020:	NEC-ADO Den Haag

Onder 18

26 september 2020:	ADO Den Haag-FC Twente/Heracles
3 oktober 2020:	ADO Den Haag-AFC
17 oktober 2020:	Vitesse-ADO Den Haag
24 oktober 2020:	ADO Den Haag-NAC
31 oktober 2020:	FC Twente/Heracles-ADO Den Haag
7 november 2020:	ADO Den Haag-NEC

Onder 17

26 september 2020:	Almere City FC-ADO Den Haag (idem)
3 oktober 2020:	Alphense Boys-ADO Den Haag
17 oktober 2020:	ADO Den Haag-FC Dordrecht
24 oktober 2020:	AFC-ADO Den Haag
31 oktober 2020:	ADO Den Haag-Almere City FC
7 november 2020:	Koninklijke HFC-ADO Den Haag

Onder 16

26 september 2020:	ADO Den Haag-Excelsior
3 oktober 2020:	FC Utrecht-ADO Den Haag
10 oktober 2020:	ADO Den Haag-FC Den Bosch
17 oktober 2020:	Volendam-ADO Den Haag
24 oktober 2020:	ADO Den Haag-VVV
31 oktober 2020:	De Graafschap-ADO Den Haag
7 november 2020:	ADO Den Haag-Volendam

Onder 15

26 september 2020:	Volendam-ADO Den Haag
4 oktober 2020:	Excelsior-ADO Den Haag
10 oktober 2020:	ADO Den Haag-VVV
17 oktober 2020:	De Graafschap-ADO Den Haag
24 oktober 2020:	ADO Den Haag-Volendam
31 oktober 2020:	FC Twente/Heracles-ADO Den Haag
7 november 2020:	ADO Den Haag-Excelsior

Onder 14

27 september 2020:	Excelsior-ADO Den Haag
3 oktober 2020:	PSV-ADO Den Haag
10 oktober 2020:	ADO Den Haag-AZ
17 oktober 2020:	Sparta-ADO Den Haag
24 oktober 2020:	ADO Den Haag-Excelsior
31 oktober 2020:	Feyenoord-ADO Den Haag
7 november 2020:	ADO Den Haag-PSV

Onder 13

27 september 2020:	Excelsior-ADO Den Haag
3 oktober 2020:	PSV-ADO Den Haag
10 oktober 2020:	ADO Den Haag-Willem II
17 oktober 2020:	Sparta-ADO Den Haag
24 oktober 2020:	ADO Den Haag-Excelsior
31 oktober 2020:	Feyenoord-ADO Den Haag
7 november 2020:	ADO Den Haag-PSV

Onder 12

26 september 2020:	ADO Den Haag-Roda JC
3 oktober 2020:	De Graafschap-ADO Den Haag
10 oktober 2020:	ADO Den Haag-PSV
17 oktober 2020:	ADO Den Haag-Eindhoven
31 oktober 2020:	ADO Den Haag-VVV

Onder 11

26 september 2020:	ADO Den Haag-Sparta
3 oktober 2020:	FC Utrecht-ADO Den Haag
10 oktober 2020:	ADO Den Haag-Emmen
31 oktober 2020:	Ajax-ADO Den Haag
7 november 2020:	ADO Den Haag-Feyenoord

Onder 10

26 september 2020: ADO Den Haag-SVH 011
 3 oktober 2020: VCS JO11-ADO Den Haag

Onder 9

26 september 2020: ADO Den Haag-WIK
 3 oktober 2020: ADO Den Haag-Quick

ADO Den Haag Vrouwen

2 oktober 2020: ADO Den Haag-Heerenveen
 11 oktober 2020: FC Twente-ADO Den Haag
 16 oktober 2020: ADO Den Haag-vv Alkmaar
 8 november 2020: PSV-ADO Den Haag

Beloften

26 september 2020: ADO Den Haag-PSV
 3 oktober 2020: FC Twente-ADO Den Haag
 17 oktober 2020: ADO Den Haag-PEC Zwolle
 31 oktober 2020: Telstar-ADO Den Haag
 7 november 2020: ADO Den Haag-Heerenveen

Onder 17

26 september 2020: ADO Den Haag-Forum Sport JO16
 3 oktober 2020: GDA JO16-ADO Den Haag
 10 oktober 2020: ADO Den Haag-Wilhelmus JO16
 24 oktober 2020: ADO Den Haag-Nootdorp JO16

Onder 16

26 september 2020: ADO Den Haag-HVC'10 JO15
 3 oktober 2020: Naaldwijk JO15-ADO Den Haag
 10 oktober 2020: ADO Den Haag-VELO JO15
 24 oktober 2020: ADO Den Haag-Quintus JO15

UITSLAGEN

ADO Den Haag 1

29 augustus 2020: ADO Den Haag -AZ (oefenwedstrijd) 1-0
 4 september 2020: Sparta-ADO Den Haag (oefenwedstrijd) 1-1
 13 september 2020: Heracles-ADO Den Haag 2-0
 20 september 2020: ADO Den Haag-FC Groningen 0-1

Onder 21

26 augustus 2020: ADO Den Haag-VfL Wolfsburg afgelast
 29 augustus 2020: ADO Den Haag-Almere City FC 2-3
 5 september 2020: NAC-ADO Den Haag (oefenwedstrijd) 2-5
 12 september 2020: FC Groningen-ADO Den Haag 0-2

15 september 2020: Westlandia-ADO Den Haag 4-2
 (oefenwedstrijd)
 19 september 2020: ADO Den Haag-Feyenoord 3-1
 22 september 2020: Sparta-ADO Den Haag (oefenwedstrijd)

Onder 18

29 augustus 2020: Ajax-ADO Den Haag (beker) 2-1
 5 september 2020: Volendam-ADO Den Haag (competitie) 2-1
 12 september 2020: ADO Den Haag-FC Groningen (idem) 0-2
 19 september 2020: NEC-ADO Den Haag (idem) 1-5

Onder 17

29 augustus 2020: ADO Den Haag-De Graafschap* 0-0
 (*w.n.s., beker)
 5 september 2020: ADO Den Haag-FC Utrecht 2-4
 (oefenwedstrijd)
 12 september 2020: De Graafschap-ADO Den Haag 5-0
 (competitie)
 19 september 2020: ADO Den Haag-Koninklijke HFC (idem) 5-2
 23 september 2020: ADO Den Haag-Volendam (idem) 2-1

Onder 16

29 augustus 2020: ADO Den Haag-Alphense Boys (beker) 3-0
 5 september 2020: VVV-ADO Den Haag (competitie) 1-2
 12 september 2020: ADO Den Haag-De Graafschap (idem) 3-1
 19 september 2020: FC Twente/Heracles-ADO Den Haag (idem) 3-1

Onder 15

29 augustus 2020: ADO Den Haag-PEC Zwolle (beker) 3-0
 5 september 2020: Heerenveen-ADO Den Haag (competitie) 2-3
 12 september 2020: ADO Den Haag-FC Twente/Heracles (idem) 3-0
 19 september 2020: ADO Den Haag-FC Utrecht (idem) 1-4

Onder 14

29 augustus 2020: ADO Den Haag-Volendam* (* w.n.s., beker) 2-2
 5 september 2020: Ajax-ADO Den Haag (competitie) 4-2
 12 september 2020: ADO Den Haag-Feyenoord (idem) 1-2
 19 september 2020: ADO Den Haag-Vitesse (idem) 2-5

Onder 13

29 augustus 2020: ADO Den Haag*-Emmen (* w.n.s., beker) 1-1
 5 september 2020: Vitesse-ADO Den Haag (competitie) 0-0
 12 september 2020: ADO Den Haag-Feyenoord (idem) 0-2
 19 september 2020: ADO Den Haag-NEC (idem) 6-1
 22 september 2020: Sparta-ADO (oefenwedstrijd) 2-1

Beeld uit ADO Den Haag vrouwen tegen Excelsior.

Onder 12

29 augustus 2020:	De Graafschap (013)-ADO Den Haag (beker)	4-2
6 september 2020:	Excelsior-ADO Den Haag (competitie)	1-1
12 september 2020:	ADO Den Haag-Spartaan'20 (idem)	0-0
19 september 2020:	FC Den Bosch-ADO Den Haag (idem)	0-4

Onder 11

29 augustus 2020:	Koninklijke HFC-ADO Den Haag (oefenwedstrijd)	5-7
5 september 2020:	Feyenoord-ADO Den Haag (competitie)	4-9
12 september 2020:	ADO Den Haag-PSV (competitie)	5-10
19 september 2020:	AZ-ADO Den Haag (idem)	15-9

Onder 10

29 augustus 2020:	ADO Den Haag-Koninklijke HFC (oefenwedstrijd)	4-5
5 september 2020:	ADO Den Haag-VELO 011 (competitie)	8-1
12 september 2020:	GSC ESDO 011-ADO Den Haag (idem)	3-6
19 september 2020:	FC Skillz 011-ADO Den Haag (idem)	1-10

Onder 9

29 augustus 2020:	ADO Den Haag-Koninklijke HFC (oefenwedstrijd)	15-4
5 september 2020:	Scheveningen-ADO Den Haag (competitie)	3-9
12 september 2020:	ADO Den Haag-HWV (idem)	6-6
19 september 2020:	HBS-ADO Den Haag (idem)	2-12

Zwartwitte historie **in kleur**

Het is nu nauwelijks voor te stellen, dat er geen kleurenfoto's en bewegende beelden zijn voor een finale van de strijd om de KNVB-beker. In 1968, toen ADO pinkstermaandag 3 juni de dennenappel won ten koste van Ajax, waren er géén kleurenplaten en bewegende beelden! Daarom zijn wij maar wat blij, dat onze fotoschilder Raymond Arkesteijn het moment vlak nadat Kees Aarts ADO op 2-0 bracht van de uiteindelijk met 2-1 gewonnen eindstrijd, van kleur heeft voorzien. En zie het verschil, kleuren voegen extra dimensies toe aan deze historische foto.

